

சுடர்

கலை இலக்கியத்
திங்கள் இதழ்

சிந்திக்க வைக்கும் 'சிந்தனை'

ஐப்பசி மாத சுடர் மிகவும் பிரமாதம், கலைஞரின் அட்டைப்பட சிந்தனை நம்மையும் சிந்திக்க வைக்கிறது. குறிப்பறிந்து சாடுவதில் அரிக்கு நிகர் அரி அவர்களே! ஏன் இம் மாத சுடரில் மனதை விடவில்லை. மற்றும் பிரகாசித்த ஒவ்வொரு அம்சங்களும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன காலம் தாழ்த்தாமல் உரிய காலத்தில் எங்கள் இதய கண்களில் சுடரை ஏற்றி வைக்கும்படி மிகவும் பணிவாக வேண்டுகிறேன்.

அ. தயாபரி. கொக்குவில்,

பேட்டியை தந்தமைக்கு நன்றி!

ஐப்பசி சுடர் கண்டேன் அட்டைப்படமே சுடரை மெருகட்டி விட்டது தமிழக காமராஜ் காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்களுடைய பேட்டியில் தமிழக தலைவர்களின் கொள்கைகளை எடுத்து அருமையாக சொல்லி இருக்கின்றார். அவருடைய பேட்டியை சுடரில் தந்து எங்கள் மனம் தமிழருடைய தேவையை உணரசெய்ததற்கு நன்றி.

சைக. பிரதீபி. கேம்படி, மேற்கு.

என்ன ஆனார்? எங்கே போனார்?

ஐப்பசி இதழ் கண்டு ஆனந்தமடைந்தேன். "கவிக்குயிலே கண்ணுறங்கு" என வேதனையோடு எழுதியது எம்மையும் உருகவைத்தது. அடுத்தபக்கம் "அரி" அண்ணன் என்ன எழுதியிருக்கிறார் என்று புரட்டியபோது பெரிய ஏமாற்றம் என்ன ஆனார்? எங்கே போனார்?

ப. நெடுமாறன் அவர்களின் பேட்டியைத் தந்தமைக்கு நன்றி பல. கரிகாலன் பதில்கள் வரவர கனல் கக்குகின்றன. என்றாலும் பரிசுக் கதையுந் தரமானதே. ஏனைய கதைகளும் கவிதைகளும் பாராட்டுக்குரியன.

கெ. தர்மகுலராசா. திலாபெனி.

ஏன் பேசவிடவில்லை?

ஐப்பசி மாதச் சுடர் பார்த்தேன். அரி அவர்களின் கருத்துக்கள் இல்லாதது என்னை மட்டுமல்ல ஏனைய சுடர் வாசகர்கள் பலரையும் ஏமாற்றத்திற்குள்ளாக்கியிருக்கும். அரி அவர்களை எம்முடைய மனம் விட்டுச் சில வார்த்தைகள் பேச விடாத சுடரை என்னால் மன்னிக்க முடியவில்லை. சந்திப்பு மூலம் திரு. ப. நெடுமாறன் அவர்களின் (எம் பிரச்சனை பற்றிய) கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியதற்கு நன்றி. மற்றும் கரிகாலன் பதில்கள், கதைகள், கவிதைகள் யாவும் சிறப்பாய் அமைந்துள்ளன. பாராட்டுகள் பல.

செல்வி விமலா நடராஜா. அனலைதீவு தெற்கு.

(பி. கு: நேரநெருக்கடிகளால் ஏற்பட்ட சில தடவல்களினாலேயே கடந்த மாதம் மனம் விட்டுப் பேசமுடியவில்லை. வாசக அன்பர்களே, மன்னித்தருள்க! — துணை ஆசிரியர்.)

சுவைத் தேனை தாமதிக்க வேண்டுமா?

81, ஐப்பசிச் சுடர் இதழ் கண்டேன். சுவைத்தேன். உண்மையிலேயே சுடர் இதழ் ஒவ்வொன்றும் சுவைத் தேன்தான்.

சுவைத் தேனைத் தொகுத்து வகுத்துத் தருகின்ற ராணித் தேனியான தங்களுக்கும், தேனைத் தேடித் தருகின்ற வேளையாள் தேனீக்களான எழுத்தாளர்களுக்கும் சுவைத் தேனைச் சுவைக்கின்ற எங்கள் இடம் நிறைந்த நன்றிகள்.

முருகு. திருக்கேதீஸ்வரம்.

அடங்காப்பிசி' தந்த ஐப்பசி

ஐப்பசிச் சுடரை எதிர்பார்த்து, எதிர்பார்த்து, அடங்காப்பிசியில் வாடினோம்! தயவு செய்து! கார்த்திகைச் சுடரையும், காத்திருந்து பெறவைக்காமல், காலந்தாழ்த்தாது கிடைக்கச் செய்யுங்கள். மூன்று சிறுகதைகளும் தரமானவையே. தமிழகத்தின் தலைவர்களில் ஒருவரான, ப. நெடுமாறனுடன் சந்திப்பு பயனுள்ளது. படிக்கச் சுவையு முள்ளது. சந்தித்த சகோதரர்கள், லோகநாதன், தவராஜா இருவருக்கும் எமது பாராட்டுக்கள். "தமிழணங்கே" "காவியமானவள்" தனிச் சுவை தமிழ்ச் சுடரில் தமிழகச் சுடர் கலைஞரின் ஓவியம் தனிச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. "கவிக்குயிலே கண்ணுறங்கு!" தலைப்பு கண்கலங்க வைத்துவிட்டது. அந்த மாமேரு போன்ற, மாகவிஞரின் இழப்பை ஈடுசெய்ய எவரால் முடியும்? கரிகாலன் பதில்கள் சுவையும் பொருளும் மிக்கன.

திலா தமிழின்தாசன். திலாபெனி - 3.

CHUDAR

(கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்)

வள்ளுவராண்டு: 2012

வெளியீடு:

கூடர்: 7

சிலோன் நியூஸ்பேயிங்...

ஒளி: 8-9

196 ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை

கார்த்திகை, மார்ச்சு 1981 கொழும்பு-12.

தொடக்கம்: சித்திரை 1975

தொலைபேசி: 23411

கை விரிப்பு !

ஐ. தே. க. அரசின் ஐந்தாவது வரவு செலவுத் திட்டம் அமைச்சரவை அமளி துமளிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு துணைபுரிந்ததே தவிர சாதாரண பொதுமக்களுக்கோ, மலையக பாட்டாளி வர்க்கத்தினருக்கோ, தனியார்-கூட்டுத்தாபன ஊழியருக்கோ எதுவித நன்மையையும் அளித்துவிடவில்லை.

இந்நாட்டில் மிக பரிதாபத்துக்குரியவர்கள் தோட்டத்தொழிலாளர்களே. கடந்த வருட வரவு செலவுத்திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட எழுபது ரூபா சம்பள உயர்வு கூட இன்னும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. சம்பள நிர்ணய சபையில் கொண்டுவரப்பட்ட 70 ரூபா உயர்வுக்கான பிரேரணையும் தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டது. இந்நிலையில் இந்த வருட வரவு செலவுத்திட்ட மாவது ஏதாவது வழிவகை செய்யும் என எதிர்பார்த்த நமக்கு ஏமாற்றமே மிஞ்சியது.

மலையக மக்களின் ஏகபோக பிரதிநிதி தானே என்று கூறிக்கொள்ளும் அமைச்சர் தொண்டமான் அமைச்சரவையில் அதிகசெல்வாக்கு பெற்றவர். இவர் மலையக தொழிலாளர்களின் சம்பள உயர்வுக்காக ஏதாவது செய்தாரா? சிடையாது. வரவு செலவுத்திட்டவிவாதத்தின் போதுகூட நாட்டில் அவரைக்காணவில்லையே. இவரின் அக்கறை அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது.

மலையக மக்களின் சிறப்பு பற்றி பேசுவதற்கு தொண்டமான் மட்டுமல்ல நாட்டில் நிறையப்பேர் இருக்கிறார்கள். 'தேனீர்' ஏன் சிவப்பாக இருக்கிறது என்று கேட்டால், அது வெறும் சாயமல்லப்பா தோட்டப்பாட்டாளியின் உடலிலே ஓடுகின்ற இரத்தம் தான் அந்த தேயிலையை சிவப்பாக்கியிருக்கிறது' என தத்துவ விளக்கமளிக்கின்ற தொழிற்சங்க தலைவர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். எத்தனை பேர் இருந்தும் என்னச்சு?

வெறும் வாயளவில் தோட்டத்தொழிலாளர்களின் பெருமை பற்றி பேசுகின்ற தலைவர்கள் எல்லாம் அவர்களின் 'வயிறு' பற்றி நினைத்துப் பார்க்க மறந்துவிடுகின்றார்களே. இது ஏன்?

அடுத்தது,

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளுக்கு வரவு செலவுத்திட்டத்தின் போது பாகுபாடற்ற முறையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் என்று முன்னர் கூறப்பட்டது. இப்போ வெறுங்கையையே விரித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த அபிவிருத்திச் சபைகளை 'முக்கிமுனகி' பிரசவித்தவர்களே அவற்றை 'அனாதைக் குழந்தைகளாய்' தவிக்க விடுவார்கள் என்று, அதற்கு மருத்துவம் பார்த்தவர்கள் கூட எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டார்கள்; ஏமாந்துவிட்டார்கள்.

ஐ. தே. க. ஆட்சியின் அஸ்தமன காலம் மிக விரைவாக நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் அதே நேரம் பொருளாதாரமும் வற்றி வரண்டு மிகப் பெரிய பயங்கர எதிர்காலத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. பதவியை விட்டு விலகமுன், 'நாட்டை முற்று முழுதாக வெளிநாடுகளுக்கு அடவுவைத்து விட்டே மறு காரியம் பார்ப்பேன்' என்பது போல்தான் நிதியமைச்சரின் நடவடிக்கைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

ஸ்ரீலங்காவை சீர்கேடடைய வைத்தபெருமை ஐ. தே. க. வைத்தவிர

என்னார் இளைஞர்களே!

தாமரைத்தீவான்

சின்ன மனத்துடனே திருந்த மறுத்துவரும்
என்னார் இளைஞர்களே! எங்கு செல்லப் போகின்றீர்?
தன்மானம் விட்டுத் தனித்தமிழைக்கைவிட்டுப்
பொன்னூர் மறந்து பொதுப்பணியைச் சீர்கெடுத்துப்
பண்பாடிழந்து பழைமைகளைக் கைக்கொண்டு
கண்ணியத்தைக் கைகழுவிக்க கடமையெலாம் மறந்து
ஒழுக்கம் கெடுத்து உயர்நோக்கம் ஏதுமின்றிப்
பழக்கம் சில பழகிப் பற்றெதுவும் இல்லாமல்
பொய்சொல்லி ஏமாற்றிப் புறங்கூறி நல்லதெலாம்
நையாண்டி செய்து நாற்கால் விலங்காகி.....
சின்ன மனத்துடனே திருந்த மறுத்துவரும்
என்னார் இளைஞர்களே! எங்கு செல்லப்போகின்றீர்?
நீதி நெறி நேர்மை நியாயம் விளங்காமல்
சாதிவெறி கொண்டு சமயம் புரியாமல்
மாது மது தேடி மனம்போன போக்கிற்போய்ச்
சூது பல செய்து சூழ்ச்சிகளுக்கிரையாகி
உரிமை இழந்து ஊர்கற்றி வம்பளந்து
அரிய விடுகையை அடைய முயலாமல்
மறவர் வழிவந்தும் மதிப்போடு வாழாமல்
குறளைப் படியாமல் குடியியலை அறியாமல்.....
சின்ன மனத்துடனே திருந்த மறுத்து வரும்
என்னார் இளைஞர்களே! எங்கு செல்லப்போகின்றீர்?
பண்டை வரலாற்றைப் பயில விரும்பாமல்
அண்டை அயல் நாட்டை ஆட்சிகளை நோக்காமல்
ஆண்டவர்கள் மீண்டும் ஆள நினைக்காமல்
பாண்டவரீபோல் நாடிழந்து பல திக்கும் ஓடிப்போய்க்
கூண்டுக்கிளியாகிக் குறைவாழ்வு வாழ்ந்திருந்து
மாண்டு மடிந்திடவோ? மானம் பறந்தோட
மாற்றாரிடம் வீழ்ந்து மடிப்பிச்சை வாங்கிடவோ?
சோற்றுத் துருத்திகளாய்த் தோன்றினீர்? ஐயையோ.....
சின்ன மனத்துடனே திருந்த மறுத்து வரும்
என்னார் இளைஞர்களே! எங்கு செல்லப் போகின்றீர்?

மயம்மிட்டி

செல்வாக்கைகள்

அ

‘பு’சம்பர் எட்டாந்திகதி ‘பாரிய’ யுத்தம் ஒன்று நிகழப்போகிறது. இந்த யுத்தத்தினால் உலக நாடுகளில் பல அனர்த்தங்கள் நேரலாம். இந்த அறிவிப்பை விடுத்திருக்கிறார் தமிழீழ சோதிடர் ஒருவர். இதில் புதுமை என்னவென்றால் சண்டை புரியப்போவது அமெரிக்காவோ ரஷ்யாவோ அல்ல, நம்மை அனுதினமும் ஆட்டுவிக்கும் கிரகங்களான ‘சனி’யும் ‘செவ்வா’யுமேதான். இந்த தகவலை ‘வீரகேசரி’ நாளிதழ் மூலம் வெளியிட்டிருக்கும் அந்த சோதிடர், இதனால் உலகநாடுகளில் பாரிய மாறுதல்கள்—புதுமைகள் ஏற்பட இடமுண்டு என்ற எச்சரிக்கையையும் விடுத்திருக்கிறார்.

இந்த ஆருடத்தில் கடுகளவோ அன்றி பூசனிக்காய் அளவோ உண்மை இருக்கலாம், அல்லது இல்லாமலும் போகலாம். அதுவேறு விடயம். ஆனால்—

ஸ்ரீலங்காவைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கான அறிகுறிகள்—பிரதிபலிப்புகள் எல்லாம் இப்போதே தென்பட ஆரம்பித்து விட்டனவே.

ஆட்சிக்கட்டிலை வலம் வந்துகொண்டிருக்கும் மாண்புமிகு கிரகங்கள் சில கச்சையை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு போர்முரசு கொட்டி மோதத்தலைப்பட்டுவிட்டன. பார்த்து ரசிப்பதற்கு நல்ல நகைச்சுவைக் காட்சியாக இருக்கிறது.

ஐ. தே. க. செயற்குழுவினுள்ளும் மந்திரி சபைக்குள்ளும் பொங்கிப் பொங்கி தணிந்து கொண்டிருக்கும் ‘எரிமலை’ பல துண்டுகளாக வெடித்துச்சிதறும் உச்சக்கட்ட ‘கிளைமாக்ஸ்’ காட்சியைக் காண சற்றுக்கர்லம் பொறுத்திருக்க வேண்டும்.

தற்போதைய அரசியல் யுத்தகள கதா நாயகர்களான உபாலி-ரெனிட் ‘குடுமிப்பிடி’ சண்டையில் ‘நொக்அவுட்’ ஆகப்போவது யார்? அரசியல் அவதானிகள் விடைகாணத்துடிக்கும் கேள்வி இது ஒன்றே!

கோதாவில் இறங்கியிருப்பவர்கள் சாமானியர்களா? இல்லை, சரிந்துவிழப் போகும் பொருளாதாரத்துக்கு முண்டு கொடுக்க வேண்டிய மிகப் “பெரிய தூண்கள்”. ஒருவர் நிதியமைச்சர்; மற்றவர் பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழுத் தலைவர்.

சுதந்திர வர்த்தக வலய சாம்ராஜ்ய மன்னரான உபாலிவிஜேவர்தனா என்பவர் அதி

உத்தமர் ஜெயவர்தனாவின் நெருங்கிய உறவினர் மட்டுமல்ல பெருநம்பிக்கைக்கும் உரியவர். கல்வி அமைச்சர் ரணில் விக்கிரமசிங்கா இருக்கிறாரே, அவரின் மைத்துனர்முறையானவர். பொலிஸ் மா அதிபர், இராணுவத்தளபதி போன்ற பலர் இவரின் சொந்தக்காரர்கள் தாம். ரத்வத்தை குடும்பத்தில் பெண் எடுக்கப் போய் சிறிமா அம்மையாரின் உறவினராகவும் ஆகிவிட்டவர். ஆளும்கட்சிக்குள்ளும் எதிர்க்கட்சிகளுக்குள்ளும் இவருக்கு வேண்டிய ‘பெரிய’ மனிதர்கள் ரொம்பப்பேர் இருக்கிறார்கள்.

நிதியமைச்சர் ரெனிட்மெல் எந்தளவுக்கு செல்வாக்கு வாய்ந்தவர் என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்ப்போமே. இவர் முன்பு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சி எம். பி. யாக இருந்த போது மந்திரிப்பதவிக்காகபல நாட்கள்தவம் கிடந்து பார்த்தவர். இல்லு காத்த கிளியான பின்னர் தான் ஜே. ஆரே தஞ்சமென நினைத்து ஐ. தே. க. என்ற ஆலமரத்தில் தாவிக்குதித்தவர். தொடர்ச்சியாக ஐந்து வருடங்களுக்கு நிதியமைச்சராக இருந்தவர் என்ற ‘பெருமை’ மட்டுமே இவரின் பெயரோடு ஒட்டிக்கிடக்கிறது.

‘ஸ்ரீலங்காவின் நிதியமைச்சராக வந்து புகழ்படியாக ஜனாதிபதியாக வருவதே தனது ஆசை’ என்று வெளிநாட்டு சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு உபாலிவிஜேவர்தனா, என்று உளறிக் கொட்டினாரோ, அன்றே ஐ. தே. க. வின் அரசியல் சாக்கடை கலங்கத் தொடங்கி விட்டது. இன்று நாற்றங்கள் எல்லாம் வெளியே வரத் தொடங்கி விட்டன.

கலவான இடைத்தேர்தலை தனது அரசியற் பிரவேசத்துக்கு பயன்படுத்த நினைத்த திரு. உபாலியின் முயற்சி அப்போதைய அரசியல் நிலை காரணமாக நிறைவேறாமற்போய் விட்டது. இப்போது ஐ. தே. க. செயற்குழுவினுள் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு வெற்றிடத்தை நிரப்ப அதி உத்தமரின் தயவை நாடியிருக்கிறாராம். இந்த குத்துவெட்டுக்களுக்கு காரணம் இதைத்தவிர வேறு என்னவாக இருக்க முடியும்?

ஸ்ரீஜெயவர்த்தனாவின் வரலின் அருட்பார்வை உபாலி பக்கம் இருப்பதால், பரமசிவன் கழுத்துப் பாம்பாக அவர் மாறிவிடலாம். அந்த நிலை ஏற்படும்போது ஸ்ரீலங்கா அரசியலில் பல புதிய சீன்களை நாம் எதிர்க்கலாம்.

1. மைத்திரி - விஜேசிறி கோஷ்டியோடு ரெனிட்மெல் கோஷ்டி இணைந்து செயற்படலாம்.

2. இந்த இணைப்பு நடைபெறும் பட்சத்தில் சிறிமா அம்மையாருக்கு மீண்டும் குடியியல் உரிமை வழங்கப்படலாம்.

எது எப்படி நடந்தாலும் குழம்பிப்போய்க் கிடக்கும் அரசியல் குட்டையில் ‘மீன் பிடிக்கப் போகும்’ அதிர்ஷ்டசாலியார்?

பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

எழுத்தாளர் உயர்வுக்கு உழைத்த எழுத்தாளர்

[இரசிகமணி நினைவுக் கட்டுரை]

— பொ. சண்முகநாதன் —

இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன் அவர்களுக்கு இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளும் கைவரப் பெற்றிருந்தன. சிறுகதை, நாவல், நாடகம், திறனாய்வு - இப்படி எல்லாமே அவருக்குக் கைவந்த கலைதாம் எனினும் அவரது முக்கியமான இலக்கியமும் குறிக்கோளும் தமது சகோதரத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு ஏற்றம் பெற்றுத் தருவதிலேயே குறியாக இருந்திருக்கிறது. அவர் தமது எழுத்தாற்றலையும் பேச்சாற்றலையும் இறுதிவரை இப்பெரும் பணிக்கே சிறப்பாகச் செலவிட்டு வந்தார்.

இரசிகமணி எழுதியவை, பேசியவை வெளியிட்ட நூல்கள் வெளியிட உத்தேசித்து ஒட்டுப்புத்தகங்களாகவும் கட்டுப் புத்தகங்களாகவும் வைத்திருந்தவைகள் — இந்தப் பட்டியலை நோக்கும்போது அவர் தமது படைப்பாற்றலை வெளிக்காட்டச் செலவிட்ட சக்தியை விட, மற்றவர்களின் படைப்புக்களை மக்களிடையே அறிமுகம் செய்வதில் செலவிட்ட சக்தியே மிகுதி என்பதை உணரலாம். அவர் ஒருவகையில் எழுத்துத் துறையில் தம் நலத்தை துறந்து பொது நலத்துக்காக உழைத்த பெருமுகன் எனலாம்.

அந்தப் பட்டியலைத்தான் சிறிது நோக்குவோமே!

மூன்றாவது கண் — இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களது வரலாறும் தமிழ்த்தொண்டும் பற்றிய நூல்.

ஈழம் தந்த சேரி — ஈழகேசரி நா. பொன்னையா அவர்களது வாழ்க்கை வரலாறு பொதுப்பணி, தமிழ்ப்பணி பற்றிய நூல்.

திருவாத படல் — நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்களது கவிதை விமர்சன நூல்.

கவிதை வானில் ஒரு வளர்ச்சி — அல்வாரூர் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களது கவிதைகளின் விமர்சன நூல்.

அருமைக் குழந்தைகளுக்கு ஓர் அம்பி பாடல் — கவிஞர் இ. அம்பிகைபாசனின் அம்பிப் பாடல் விமர்சன நூல்.

ஈழத்துக் கவி மலர்கள் — மகளின் மறைவு குறித்து நினைவாக வெளியிட்ட ஈழத்து கவிஞர்களது கவிதைகளின் தொகுப்பு நூல்.

கலைமடந்தையின் தவப்புதல்வன் கவின் கலைக்கு ஓர் கலாகேசரி — சிற்பாசிரியர்களால் திரு. வி. ஆறுமுகம், திரு. ஆ. தம்பித்துரை ஆகியோர்களின் கலைத்தொண்டுகளை விளக்கும் நூல்கள்

மக்கள் கவிமணி வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் — நாட்டுப் பாடல்களுக்குப் பெருந்தொண்டு செய்த மு. இராமலிங்கம் அவர்களது தொண்டைப் பற்றிய நூல்

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வழிகாட்டி, ஈழத்து மணி எட்டுகள் — என்பன. இந்த வரிசையில் இரசிகமணியின் இலக்கியப் பணியின் சிகரமென வைத்தெண்ணத் தகுந்த நூல்கள் எனலாம்.

இத்தனையும் அவர் தமது சொந்தப்பணத்தில் வெளியிட்ட நூல்கள் என்றால் வெளியிட உத்தேசித்த நூல்களும் உண்டு. ஈழத்துப் பேரமைந்னர்கள், சிறுவர் கவிநயம், ஈழத்துத் தனிப் பாடல்கள், புத்தகங்களுக்கு எழுதிய அணிந்துரைகள் இப்படி அதற்கும் ஒரு பட்டியல் உண்டு;

இவைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் அவரது ஏனைய படைப்பிலக்கியங்கள் மிகக் குறைவு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த வகையில் வெளிவந்த நூல்களும் மிகச் சிலவே எனலாம்.

தமிழக எழுத்தாளர்கள் அறிஞர்கள் ஈழத்துக்கு வருகை தந்த சமயங்களில் அவர்களுக்குப் பொதுமேடைகளில் வைத்து ஈழத்து எழுத்தாளர்களையும், ஈழத்துப் படைப்புக்களையும் அறிமுகம் செய்து வைக்கும் பணி இரசிகமணியிடமே ஒப்படைக்கப்படுவது

வழக்கம். வேறு சில சமயங்களில் அவர் தாமாகவே அப்படியான சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அந்தப் பணியைச் செய்ததுமுண்டு. அப்பொழுதெல்லாம் அவரது ஆலோசனையும் சத்தியவேட்கையையும் பார்க்க வேண்டுமே!

இதனெல்லாம் இரசிகமணி இலக்கியத் துறையில் அணிகள் எதிலும் சேராதவர் என்பது கருத்தாகாது. அவருக்கும் இலக்கியத்தில் சில கொள்கைகள் கோட்பாடுகள் இருந்தன. ஏன், இரசிகமணிக்கென்றே கூடச் சில இலட்சியங்கள் இருந்திருக்கின்றன, அதற்காக அவர் பலரோடு வாதாடியும் போராடியும் கூட இருக்கிறார். இருந்தாலும் அவர் பாராட்ட வேண்டியவர்களையும் பாராட்டத் தகுந்தவையையும் பாராட்டத் தவணுது பணிப்பாளராகத் திகழ்ந்தார்.

இதற்கும் அவரது இலக்கிய வாழ்வின் ருந்து சில சான்றுகள் காட்ட விழைகின்றேன்.

ஒன்று, இஃது எனது நாடக நூல் அறிமுக விழாவின போது நடந்தது. நண்பர்கிரு. ஆ. சிவநேசச் செல்வன் நூல் ஆய்வுரையின் போது முன் வைத்த சில கருத்துக்களை மறுத்து மிகவும் காரசாரமாகவும் நக்கலாகவுங்கூட இரசிகமணி பேசினார். பின்னர் விழா முடிந்ததும் அவர்களைத் தேடுகிறேன். என்ன ஆச்சரியம் திரு. சிவநேசச் செல்வனின் ஸ்கூட்டரில் பின் சீற்றில் அமர்ந்து, அவரை அணைத்தவாறு இரசிகமணி பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

இரண்டு, இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பல வற்றில் எதிரும் புதிரும் போன்றவர்கள் திரு. கே. டானியலும் திரு. கனக. செந்திநாதனும்; இருந்த போதிலும் இரசிகமணி நோய்வாய்ப்பட்டு நடக்க முடியாமற் போன சமயம் திரு. டானியல் அவருக்கு ஒரு 'வில் செயர்' வழங்கியமையும், இரசிகமணி அதனை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்டமையும் நாம் என்றும் நினைந்து நினைந்து போற்றத் தகுந்திகழ்ச்சியாகும்.

மூன்று, இலக்கிய சுலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் சிலப்பதி காரக் கொள்கையை மறுத்து வித்துவான்க. வேந்தனார் அவர்கள் போர்க்கொடி உயர்த்தியது இரசிகமணிக்கு பிடிக்கவில்லை. இந்தச் சர்ச்சையில் இரசிகமணி பண்டிதமணியின் பக்கம், அந்தப் பக்கத்தில் நின்று அவர் வேந்தரை தாக்கவும் தவறினார்.

இருந்தபோதிலும் எங்கள் நாடு எங்கள் எழுத்தாளர்கள் அவர்கள் படைப்புகள் என்ற நோக்கத்தோடு அவர் மேடைதோறும் ஈழ நாட்டுக் கவிஞர்களின் கவிதைகளைப் பற்றிப் பேசி வருகையில் "கலைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக் கட்டிக் கொள்ளும் அம்மா" என்ற

வேந்தனாரின் பாடலையும் சேர்த்துக் கொள்ளத் தவறினார். பல மேடைகளில் அந்தப் பாடலை விமர்சித்தார். பல கட்டுரைகளில் அதைத் தொட்டுக் காட்டினார். அவரது பேச்சைக் கேட்ட பலர் உண்மையாகவே அப்பாடலைப் போற்றத் தலைப்பட்டனர்.

இரசிகமணியின் இத்தொண்டைப் பாராட்டி 5-10-64 இல் வித்துவான் வேந்தனார் அவருக்கு எழுதிய கவிதைக் கடிதத்துடன் இக்கட்டுரையினை நிறைவு செய்து கொள்கிறேன்.

"இனிய தமிழில் இலக்கியங்கள் என்றும் நுகரும் இரசிகமணிகனக செந்தி நாதனென்றே கற்றோர் புகழும் கலைச்செல்வ! கனியும் அன்பால் எனையோற்றிக் கவிஞன் என்றே பாராட்டும் புனித உளத்தாய்; நிற்புலமை பொலிக, பொலிக பல்லாண்டு சாலைத் தூக்கிக் கண்ணி லொற்றி என்று தொடங்கும் என்கவிதை சாலைச் சிறந்த தென்றெங்கும் சாற்றி உள்ளம் தழைத்திலோய்! காலம் கடந்து வாழ்கவியின் கருத்தைக் காணும் திறனாய்வுக் கோலின் செம்மை கோடரநின் குடைக் கீழ்க் கவிஞர் குலம் வாழ்க!"

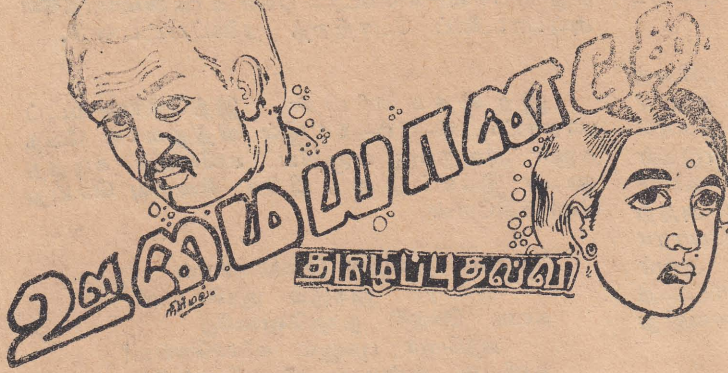
"வாழ்க்கை" பற்றிய வர்ணனைகள்!

- "நிலையற்றது வாழ்க்கை" —சத்தியாகி.
 "நாடகமேடையே வாழ்க்கை" —நாடகாசிரியன்,
 "சகந்த மலர்களே வாழ்க்கை" —சு.க. போகி.
 "ஒரு போர்க்களமே வாழ்க்கை" —போராளி.
 "உன்னதப் படைப்பு இந்தவாழ்க்கை" —கவிஞன்.
 "ஆண்டவனை வாழ்த்த கிடைத்த வாய்ப்பே வாழ்க்கை" —அஞ்ஞானி.
 "அளவிடுதற்கரிய அறிவே வாழ்க்கை" —படிப்பாளி.
 "வயிற்றை நிரப்ப; ஓய்வின்றி உழைப்பதே வாழ்க்கை" —தொழிலாளி.

பல பக்கங்களைக் கொண்ட இவ்வாழ்க்கை —

இன்பமோ! துன்பமோ!
 நோக்குவார் நோக்கினைப் பொறுத்ததன் றோ!

அந்தரங்கம்

யும் வாங்கிக்கொண்டார். அதன் பின்பு மீண்டும் தனது பையைத் திறக்கிறார். பச்சை நோட்டுக்கள் ஊசியருந்தாக அவர்கையில் வந்து எனது இடது "கைப்பட்டை"யில் உட்புகுகின்றன. டாக்டர் போகின்றார்.

படுக்கையாகி மூன்றுநாட்கள் நகர்ந்துவிட்டன. டாக்டரின் கட்டளைப்படி அவ்வளவாக எழுந்து நடமாடுவது கிடையாது. படுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மனைவி போடுகின்ற அர்ச்சனைகள் அப்படியே எனது செவிப்பறையில் வந்து மோதுகின்றன.

மெத்தையிடப்படாத பலகைக்கட்டிலில் மல்லாந்து படுத்தவாறு மேலே வீட்டு கூரையின் கைமரத்திலிருந்து எனது வேண்டுகோளின்படி கட்டப்பட்டிருந்த அந்தக் கட்டைக்கயிற்றை இருகைகளாலும் பிடித்துத் தொங்கியபடி உந்திக்கொள்கிறேன். இது எனது நோய்க்கு நானாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட சிகிச்சை முறை. எத்தனையோ தடவைகள் இந்நோய் வந்ததால் அனுபவர்த்தியாக இந்தச் சிகிச்சை முறையைக் கையாண்டு எனது நோயின் ஆக்கிரமிப்புக்கு ஓரளவு ஈடுகொடுத்துக் கொள்வதுண்டு.

அயலவர்கள் எல்லோரும் பெண்கள், பிள்ளைகளாக எனது கூக்குரலுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து வந்து கூடிவிட்டனர். மனைவியும் நான்கு பிள்ளைகளும் கட்டிலின் தலைகாற்பக்கங்களில் அமர்ந்திருக்கின்றனர். செய்தி அனுப்பியதால் ஓடிவந்த எனது தம்பி சற்று முன்புதான் பைசிக்களை எடுத்துக்கொண்டு டாக்டரை அழைத்துவரச் சென்றான். நோயின் தாக்குதலிடையே டாக்டரின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு அயலவர்களின் விசாரணைகளையும் அதற்கான பதில்களையும் காதில் வாங்கிக் கொள்கிறேன்.

நன்றாகக் கேட்கிறது. "முந்தியும் முன்னாலுதடவைவந்தது தானே. டாக்டர்தர் சொன்னவரு, 'இது வாய்வுகளில் ஒரு வகையாம். ஒப்பிடுகின்றதான் பண்ணவேணுமாம். குளிசையால கரைக்கேலாதாம். ஒப்பிடுகின்ற பண்ணுறுதலுக்கும் வருத்தம் இன்னும் கொஞ்சம் பெருகவேணுமாம்' கூறியவன் அடுத்தவினாடி மூத்தமகளை விளித்து 'புள்ள! நீ என்ன கட்டில்ல குந்திற்று இருக்கிற? நெல்லு அவிச்சதப் போய்ப் பார்த்துத் திலாவு!' என ஆணையிடுகிறான்.

டாக்டர் வந்துவிட்டார் ஏற்கெனவே கட்டிலுக்கு அருகில் போடப்பட்டிருந்த கதிரையில் வந்தமர்ந்த டாக்டர் என்னைப் பரிசோதனையில் ஈடுபடுத்துமுன் நான் பிடித்துக் கொண்டிருந்த கயிற்றின் அவசியம் பற்றி விசாரிக்கிறார் எனது தம்பி மூலம் அதன் அவசியத்தை அறிந்த டாக்டர் ஏனோ அதற்கு எதுவித மறுப்பு போடப்படாமல் தெரிவிக்கவில்லை. என்னைப் பரிசோதனைக்குட்படுத்தியவர், தான் கொணர்ந்த மருந்துப் பையைத் திறந்து பலரக மாத்திரைகளை எடுத்துத் தம்பியிடம் கொடுத்து, அவற்றைப் பாவிக்க வேண்டிய முறைகளை விளக்கினார். தனது பையை மூடிக்கொண்டு நிமிர்ந்தவர் காத்துநின்ற மனைவி கொடுத்த பச்சை நோட்டுகளிரண்டை

"இந்தக் கோனூ" இப்பிடி நாள்கணக்கில படுத்தாச் சீவியம் நடக்கிற வழியென்னவோ? வீட்டுக்குள்ள இருந்த 'நெல்லுமணி'யையெல்லாம் கொண்டு போய் மண்ணுல எறிஞ்சுபோட்டு... எல்லாரும் 'தண்ணி' பாச்சிறதும் எண்ணையடிக்கிறதும் திரிபுருகுகள். இவரு இஞ்சு வீட்டுக்க 'மல்லாந்துற்றுப்' படுக்காரு. இந்தக் கிணத்தடியெல்லாம் வெறும் 'வெட்டையாக்' கிடக்கு தெண்டு எத்தின நாளாக் கத்துறன்; ஏனெண்டு மில்ல, வளந்த பொம்பிளப்பிள்ளையள்குளிக்கிற கிணத்தடி இப்பிடித்தானு கிடக்கிற? திரும்புன பக்கமெல்லாம் வெட்டெவளிச்சம். அங்கால துறையடியால போறவனுக்கும் தெரியும். இஞ்சால தபாற்கந்தோறடியால போறவனுக்கும் தெரியும். ஒரு அலுவலும் செய்யாம இப்பிடி வீட்டுக்க படுத்தாப் போக்கென்ன? 'அவளின் பேச்சு நீண்டு கொண்டு போகிறது. தலையைத் திருப்பி சாமியறையின் முன்கவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த கரத்தால் அபயம் சொல்லும் அந்த பெரிய முருகன் படத்தைக் கழிவிடுகத்தோடு பார்த்து பெருமூச்சு விடுகிறேன். கண்களில் கலக்கத்தின் பசை....."

மனைவியின் பேச்சு எனக்கு

எனக்கு இப்போது நான்

பது வயதாகிறது. நானும் ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்தன். ஆனால் இப்போதில்லை. வேலையில்லாமலாகி ஆறு வருடங்களாகின்றன. அப்போது அரசகருமமொழி சித்தியடையாத காரணத்தால் தான் நானும் வேண்டுமென்றுதான் அந்த மொழியைச் சித்தியடையாமல் இருக்கிறேன். இல்லை யென்றால் இப்போது நினைத்தாற் கூட உத்தியோகத்தை மீள்பெறலாம். 'அத'ப் பாஸ்பண்ணின சேர்டிபிக்கற்ற அலமாரியில வைச்சிற்று. 'அத'வா சிச்சுக் கொண்டும் நாள்முழுதுமிருந்து சம்பளமெடுக்கிறதையும் பார்க்க.....ம் ம்..... மயிரொண்டு போச்சுது.....

ஆனால் என் மனைவி..... அதுதான் எனக்கும் அவளுக்கும் உள்ள தன்மான உணர்வில் வித்தியாசம். நான் வேலை இழந்த புதிது..... 'உங்கட கொழுப்புத்தானே! இல்லாட்டிச் சிங்களம் பாஸ்பண்ணுறதுக்கு அவங்களும் எத்தின ஒழுங்கு செய்து தந்த..... ரவுனுக்கு வகுப்புக்குப் போறதுக்கு ஜீப்பும் ஒழுங்குபண்ணி விட அதையும் உதாசீனம் பண்ணினியள். பிறகு அவங்கள் கந்தோரிலையே வகுப்பு வைக்கிற ஒழுங்கு செய்ய அந்த நாட்கள்ல வீட்டுல நிண்டியள் 'உத்தியோகம் தான் புருஷலெட் சணம்' என்று என்னத்துக்குச் சொல்லி வைச்சிருக்கு. இவருதான் புதினமாதமிழன். நாலு சனம்மதிக்க நாமளும் சீவிக்க வேணுமெண்டா இந்த வெங்காயக் கொள்கையையெல்லாம் தூக்கி எறிய வேணும் தெரியுமா? 'நான் தமிழன். சிங்களம் படிக்க மாட்டன் என்று வீரம் பேசினியளே! இப்ப.....சனத்திர முகத்தில் 'முளிக்க' ஏலாம தமிழவைச்சிற்று வீட்டுக்குள்ள படுங்க.....' அவளின் பேச்சு முடிவடைவதாகத்தெரியவில்லை. எனக்கென்றால் பற்றிக் கொண்டு வருகிறது.

"வேல போனாப் பறவாயில்ல. வயல், வளவுகள் கிடக்குத்தானே. ஒண்டுமில்லாட்டி

யும் நான் என்ற தன்மானத்த விட்டுக்குக்கமாட்டன்' என்று நான் கூறியதற்கு "ஓமோம்! இந்த நாயளுக்கு நாம் அடிபணியிறதா? என்று என் மனைவி கூறியபோது எவ்வளவு புள் காங்கி தமடைந்தேன். ஆனால்..... அந்தப் பெருமை நீண்ட நாள் நிலைக்கவில்லை. உத்தியோகத்தை இழந்தேன் மனைவியாலேயே தரம் குறைக்கப்பட்டேன். அந்தரங்கமான அந்த ஓரேயொரு உறவிற்கூட இப்படியோர் அவலஉணர்வு இருப்பதை அறிந்த அன்றிலிருந்தே மண்ணைக்கிண்டி மண்ணுக்குள் புகுந்துவிடவேண்டும் போல் ஓர் உணர்வு ஆனால்.....குடும்பம் என்ற கால் கட்டு..... அவனைநான் அவ்வளவாகக் குத்திக்காட்டிப் பேசுவதில்லை. அவள்தான் அப்படி..... 'சங்கு, தப்பினாக் கண

பதி'எனது எண்ணம் தடைப்படுகிறது இப்போது அவளிடம் நான் பேசுகின்றேன்.

"இஞ்சே. மனுஷன் வருத்தமாப் படுக்கக்குள்ளயெண்டாலும் பேசாம இரன்ப்பா. இப்ப என்ன உன்னயும் பிள்ளையளயும் பிச்சையா எடுக்க விட்டுறன்?"—என்றேன். அவளுக்கு இத்தெல்லாம் காதில் கேட்காது:

நோயில் படுத்து ஒடுவாரம் முடிந்து விட்டது. எழுந்து நடமாடுகிறேன். முதல் வேலையாகக் கிணற்றைச் சுற்றி வேலிகட்டி. கிடுகால் மறைத்தேன். வயலுக்கும் போகத் தொடங்கினேன்.

அன்றுமாலை ஐந்து மணியிருக்கும்; வீட்டின் முன்புள்ள

சிறைச்சோலையிலே பூத்த சிறுமலர்கள்.....

பிரசவத்தின் போது ஏற்பட்ட வேதனைகளின் காரணமாக, ஒரு பெண், தன் கண்வளையே பிறகு ஏறெடுத்துப் பார்சுகாமல் இருந்து விடுவதில்லை அதைப் போலத்தான் இலட்சியவா திகளும் அடக்கு முறையின் கொடுமையில் சிக்குண்டு வெளிப்பட்ட பிறகும், தங்கள் இலட்சியத்தை நாடிச் செல்லுகின்றார்கள்.

தள தள வென்றிருக்கிற வேப்ப மரத்தில் ஒரு குச்சியை ஒடித்துப் பல் துலக்கினால், அந்தக் குச்சி, தன் மனக்கசப்பை காட்டிக் கொள்கிறது.

தமிழ் மொழியின் எதிர்காலம் திட்டமிட்டு ஒடுக்கப் படுகிறது. தமிழர்கள் கசப்பைக் காட்டிக் கொள்ளக்கூட உரிமையில்லையாம்!

வேம்பினும் தாழ்ந்தவனா தமிழன்!

இலட்சியவாதி என்று கூறிக்கொள்பவன் தனக்குத் தானே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும்! அவன் ஏற்றுக் கொண்ட கொள்கைக்கு அவன் விசுவாசமாக இருக்கிறானா? - இதுதான் அந்தக் கேள்வி.

[கலைஞர் கருணாநிதியின் "சிறையில் பூத்த சின்னச் சின்ன மலர்களில்" இருந்து] தொகுத்தது: சி. சிவகுமார், சூராவத்தை.

விசாலமான வளவுக்குள் (எங்க ிற்றுனே! என்னை முந்திக் குடையதுதான்) புல்தரையை கொண்டு மனைவியிடமிருந்து மரவள்ளி நடுவதற்காக மண் இப்படிப் பதில் வருகிறது. வெட்டிக் கொண்டு துப்பரவு ஆமாம்! கண்களிலிருந்து நீர் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். வழிய அவள் அழகைக் கிடை மனைவி நான் கொத்திப்போடு யில் தான் பேசுகிறாள். கின்ற புல்லை அரித்துக் கொண் டிருக்கிறாள். "என்ன மச்சான் சந்தரம்— வருத்தம் எண்டு கூட நீ சும்மா இருக்கமாட்டா என்ன? அப்பிடி என்ன இப்ப நீ எழும்பி வேலை 'செய்யாட்டி' வீட்டுல எல்லாருக்கும் வயிறு முதுகோட ஒட்டிருமோ?" — என்று ஒருபோடு போட்டார் வீதியால் சென்ற ஓர் உறவி னர்.

“பாருங்க அண்ணன்! ஆயி ரம் தரம் சொன்னாலும் இவரு கேட்கிற தாக் காணல் வ. இவருக்கென்ன 'விறுமலிதி'யா? வளர்ந்த பொடியினுகள் இருக் கானுகள், அவனுகளக்கொண்டு நம்மட வேலையளச் செய்விக்கிற துக்கு.....கால்ல விழுந்து கும்பிட்டாலும் கேக்காம வகுத்தம் வந்த 'பச்ச' உடம் போட மண்வெட்டி யோட வந்து நிண்டுற்று.....என்ன செய்ய? இதுகளையெல்லாம் பாக்க வேணும்எண்டு இந்தப் பாழாப்போன கடவுள் வைச்

நான் குறுக்கிட்டு, “என்ன செய்யிறமச்சான்? வருத்தம் வருத்தம் எண்டு கிழமைக் கணக்கில வீட்டுக்குள்ள படுத் தாக் குடும்பம் நடக்கிற வழி என்ன? என்னவோ செய்யத் தானே வேணும்.”— மனைவி எனக்குக் கூறிய அதே வார்த் தைப் பிரயோகம். உறவினர் சமாளித்துவிட்டுப் போகிறார். “மக்கும் இவ்வளவு காணி

பூமியும் எனக்குச் சீதனம் தராட்டித் தெரியும்..... இண்டைக்கு உத்தியோகமழையில் லாம இருக்கிறதுக்கு 'நாயக் கர்' பொட்டுக் கேடு.....” மனைவி சற்று மெதுவாக என் னைச் சாடுகிறாள். நான்... மனைவி..... ஏனிந்தச் சங்கம உறவு? அந்தப் பெண் என்ற உருவிற்குள் அடக்கப்பட்ட னுள்ள அவளுக்கேயுரித்தான அந்த வேஷங்கள்.....? “நான் நீயில்லை” என்று கூறும் அவலமான ஒரு சேர்க்கை..... உறுதியில்லாத, பற்றில்லாத ஒரு வாழ்க்கை இவளுக்குத் தேவைதானா? என்று எனக்குள் கேட்கிறேன். ஆனால் அவளல் லவா என்னைக் கேலி செய்கி றாள். எனக்கு எல்லாமே பழகி விட்ட உணர்வாகிறது, எனது தன்மானம் ஒன்றைத் தவிர் அது என்னோடு கூடப்பிறந்த தாயிற்றே. அவளுக்கு ஏன் அது இல்லை. என் வேதனையான வினாவுக்குத்தான் எனக்குப் பதில் கிடைக்காதே.

(யாவும் கற்பனை)

மறையமுது — (மடலூர்தல்)

“எறிகோள்”

வள்ளுவர் கர்லக்கார்தலர் கண்டனர். அழகால் வருந்தினர். குறிப்பை அறிந்தனர். புணர்ந்து மகிழ்ந்தனர். அழகை காத்தல் வியந்துரைத்தனர். நாணத்தைத் துறந்தனர். தொடர்ந்து இன்பம் கிட்டாத தல்வன் சொல்கிறான்:- “இன்பம் நுகர்ந்து வருந்து வோர்க்கு மடலைத்தவிர வேறு வழி இல்லை. நாணத்தை நீக்கிவிட்டு இன்பம் கிட்டாத உடலும் உயிரும் மடல்மா மீது ஏற நினைக்கின்றன. நாணமும் ஆண்மையும் முன்பு என் னிடம் இருந்தன. காழுற்றார் ஏறும் மடல்தான் இன்று உள்ளது. நாணம், ஆண்மை என் னும் புணைகளை காமவெள்ளம் பிரித்துக் கொண்டு போகின்றது. மாலைபோல் வளையல் கொண்டவள் மாலைத்துயரையும் மடல்மாவையும் இப்போது எனக்குத்தந்தான். அவள் நினைவால் கண்கள் தூங்கா. எலவே நடுஇரவிலும் யான் மடலூர்தலேயே நினைப்பேன். கடல் போன்ற காமத்தால் வருந்தியும் மடலேருதிருக்கும் பெண்ணிலும் பெரியது ஏது மில்லை.” தலைவி சொல்கிறான்:- “இவர் நறையற்றவர்- அன்புடையவர் என்றெண்ணுது காமம் மறைத்தலை விட்டு மன்றத்தில் வெளிப்படுகின்றது. எவரும் தன்னை அறியவில்லை என நினைத்து என்காமம் இவ்வூர்த் தெருக்களில் திரிகின்றது. யாம்பட்டது தாம்படா மையால் அறிவில்லார் என்னைக்கண்டு சிரிக்கின்றனர்.” இன்பத்துப்பாலில் நாணுத்துற வுரைத்தலில் வள்ளுவரின் சொல்லோவியத்தில் ஓர் ஒவியம் இதோ:- “யாங்கண்ணிறகாண தகுப அறிவில்லார் யாம்பட்ட தாம்படாவாறு.” — 1140.

சூழ் பண்ணியம்

பரவமரகவட்டத்து மூலம் மலர்ந்து அழ்வானக

“கீரையோ கிரை பொன் னைக்கண்ணி கிரை, கிரையோ கிரை” என்று கத்திக்கொண்டிருந்த கிரைக்காரியிடம் சென்று, “பொத்தகிரின்று ஒரு சிற்றூர் இருக்கே அதுக்கு எப்படிப் போறது?” என்று நான் மெல்லக் கேட்டேன். கொழும்பிலிருந்து எத்தனையோ பஸ் மாறி வந்து, இன்னும் எவ்வளவு தூரம் போகணுமோ என்ற அலுப்பாலும், பயத்தாலும் சொற்கள் தாமராகவே மெல்லவே வந்தன.

“அதுக்குங்கலா தொரே இங்கிருந்து - கிரையோ கிரை-- பொர்க்குணன்னு ஒரு பஸ் வரும். வரும்பொசிலவேளை வராமலும் போகும் -- கிரையோ கிரை அம்மா-- கிரையோ -- அதிலே குந்திலை ‘பொர்க்குன’ போகலாம். அங்கிருந்து தொரே சொல்ற ஊருக்கு -- பொன்னைக்கண்ணி கிரை -- இன்னொரு பஸ் வரும். மூ..... எல்லாம் 5 மைல்தான். ஆமா தொரே நீங்க மாஸ்டரா?? அங்கே ஒரு முஸ்லிம் பாடசாலையும் இருக்கு. நானும் அங்கே தெனம் கிரை விற்கப் போவேணுங்க -- கிரையோ கிரை.....” என்று அவள் சொல்லிக் கொண்டு போனாள். எனக்கு அவள் பேசியது அழகாக இருந்தது. நகரத்திலேயே பழகிய எனக்கு அவ

ளது உடையும் அழகாக இருந்தது. கள்ளங் கபடமற்ற அவளது பேச்சும் அழகாக இருந்தது. மொத்தத்தில் அழகே அவளாக இருந்ததாக எனக்குத் தோன்றியது.

“நகரத்தில் என்னடா எல்லாமே நரகம் தான். உண்மையான அழகையும் இனிமையையும் இனிமேல் நீ--தான் நேரிலேயே காணப்போகிறாயே என்று பிரியா விடையின்போது சக ஆசிரியர்கள் கூறியது எனக்கு அப்போதுபுரியவில்லை. இப்போது புரிந்தது நான் கண்டது இந்த ‘அழகைத் தானே! கிரைக்காரி தங்கச்சியம்மா இரண்டு பின்னை பெற்ற விதவையாம், என்று அறிந்த போது எனக்கு --

— மூச்சே நின்று விட்டது.

சிற்றூர் எனக்குப் பிடித்து விட்டது. வயல்களின் பசுமை. செழிப்பு -- தெப்பக் குளங்களின் மலர்ந்த மலர்கள். தவம் செய்யும் கொக்குகள். நிலவின் உண்மையான பால் ஒளி. எல்லாமே எனக்கு மகிழ்ச்சியை ஊட்டின. ஆரம்பத்தில் கிணற்றில் குளிக்கும் போது ஒரு வாளிக்கு இரண்டு நிமிடம் ஒய்வெடுத்த நான் இப்போது பழகி விட்டேன். பாம்புகள்

தான் பெரிய பிரச்சினை. அதற்கென்பெரிய ‘டோச்’ டைட்டும், தடித்த சப்பாத்துக்களும் வாங்கிக் கொண்டேன் மாஸ்டர் என்று அன்பு கொண்டு பழகும் சிற்றூர் மக்களின் அன்பு என்னைக் கவர்ந்தே விட்டது.

முதுகில் ‘பேக்’ கைத் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு ஒரு நாள் வயல் வரப்பில் வந்து கொண்டிருந்தேன். அப்போது எதிரே தங்கச்சியம்மா வந்து கொண்டிருந்தாள்.

“என்ன தொரே கொழும்பிலேயிருந்து வரநீங்க எனக்கு என்ன கொண்டு வந்தீங்க?” என்று கேட்டாள் அவள்,

“உனக்காக கொண்டு வாறதெண்டால் கொழும்பையே அல்லவா கொண்டு வரணும்..... அதனாலே சம்மாவே வந்தேன்” என்று எனக்கே உரிய சிரிப்பைச் சித்தியவாறு சொன்னேன்.

“போங்க தொரே உங்களுக்கு எப்பவும் கேலிதான்” என்று அவள் கூறியவாறும் நுந்து கையில் எடுத்துக் கொண்டாள்.

“என்ன தங்கச்சியம்மா கூடையிலே ஒண்ணுமே இல்லே -- எல்லாத்தையும் வித்துட்டியா?”

“ஆமாங்க”

“ம்... அதுதான் இப்பநீ ஊருக்கே வாறதில்ல பேர்ல. எல்லாத்தையும் இங்கே வித்துடுறியே... நான் கூட எப்பவோ தான் உன்னைப் பாக்குறேன். ஏன் தங்கச்சியம்மா நீ ஊருக்கு வாரதில்லே?”

“அது... வந்து... தொரே, நான் கொண்டுவார கிரை எல்லாத்தையும் ஒருத்தரே வாரங்கிடருங்க”

“என்னது ஒருத்தரே ஒரு கூடைக் கிரையையும் வாரங்கிடருரா?”

“யார் தங்கச்சி அந்த மனிதர் அதிகம் மனிதர்?”

“அது வந்து... அந்த வைத்தியர் தானாங்க?”

“வைத்தியரா? அந்த மலை யாள் வைத்தியரா? ஏன் எல்லாத்தையும் அவரே வாங்கி இருக்கு?”

“அவன் என்ன மோங்க?”

“இல்லாங்க எல்லாத்தையும் எல்லாங்களுக்கு கமமாவே கொடுத்திருக்கிறாங்க”

“கிரை தர்மமோ? அது சரி அப்ப அதால உன்பாடு தேவலைன்னு சொல்லு. அது தான் அலைஞ்சி திரியாமே இப்ப உனக்கு நிறமும் போட்டிருக்கு. ம... அந்த புண்ணியலான் எங்கேயாவது போயிட்டாம இருக்கணும், இல்லாட்டி...”

“தொரை, அப்படிச்சொல்லாமல் சொல்லு. நான் உயிரை காப்பாற்றுவதற்கும் அந்தப் புண்ணியலான் இருக்கட்டுங்க, நான் போனடபுறம், ம... எங்கே போனான் — எனக்குத் தெரியவராப்பாவுது?”

“ஓ... உங்க கிரைபையும் கமமம் சொல்லு. திரியலான் என்னிடம் இருக்கிறான். கேட்டுக் கொண்டுப் புரிபடவில்லை.”

நோன்பு லீவும் அதோடு எனக்கு ஏற்பட்ட விபத்து காரணம் ஆற அப்படியும் இப்படியும் 3, 3½ மாதம் மின்னும் கிளேன் தந்தையிலி... குர பஸ்... குள... அதுல்... யத்யாக பஸ் சிற்றாரை நோக்கித் திரும்பியும் நான் கவனித்தேன் ஊர்

அமைதியாக இருந்தது. மிக அமைதியாக இருந்தது. பஸ்ஸை விட்டபிறங்கினேன் முக்கால் மைல் நடந்தேயாக வேண்டும் வழியில் சைக்கிளில் வருபவர்கள் இறங்கி, ‘மாஸ்டர்’ என்று அன்பாக சொல்லி விட்டுச் செல்வதும், நடப்பவர்கள் மரியாதையாக ஒதுங்கிச் செல்வதும் எனக்குப் பழகிவிட்டது.

பார்வை பெற்றுர்

லாறி விபத்தில் ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் கண் பார்வை இழந்த எட்வின் ராபின்சன்—மின்னல் வீசி மீண்டும் பார்வையைப் பெற்றுர்!

—வாஷிங்டன் போஸ்ட்—

ஊரில் பலரும் பலதை என்னிடம் கதைத்தார்கள் “சேர், உங்கட காயம் எல்லாம் ஆறிட்டதா சேர்?” “ஓ அடுத்தல்லாம் சரி உங்க ஊர் புதினம் தான் எனக்குத் தெரிய வேண்டும்” “இங்கே..... இங்கே...” “சொல்லப்பா என்ன புதினம்?”

“ஒன்னுமில்லேங்க” தங்கச்சியம்மா விஷயம் தான்... “கிரைக்காரி விஷயமா? என்ன அது?”

“அவ செத்துட்டாங்க” “செத்துட்டாளா? நல்லாதானே இருந்தா?” “தற்கொலை பண்ணிட்டாங்க”

என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. திகைப்புடன் கேட்டேன். “தற்கொலையா ஏன்?”

“அவ வயிற்றில் 3 மாசங்க.....” எனக்கு மின்னல் வெட்டியது போலிருந்தது. கொஞ்சம் யோசித்துவிட்டு —

“பைத்தியக்காரி அவளுக்கு நல்லா தெரிந்த அந்த வைத்தியரிடம் சொல்லி ஏதாவது செய்திருக்கலாமே” என்று நான் சொல்லி முடிக்கு முன் அவன் சொன்னான்

“அந்த வைத்தியரும் ஊரை விட்டு ஓடி 3 மாதமாகுது” அப்போது வெட்டிய மின்னலுக்கு இதுதான் இடியா?

(பாஷும் கற்பனை)

பழமொழியும் பழமொழி!

- * செத்த சிங்கத்தை கழுதை கூட உதைக்கும். - (ஹங்கேரி)
- * அதிகம் கொக்கரிக்கும் கோழி சின்ன முட்டை - இடும். - (பல்கேரியா)
- * குரியன் நுழையாத வீட்டில் வைத்தியன் நுழைவான். - (துருக்கி)
- * குருட்டுப்பூனை செத்த எலியை தான் பிடிக்கும். - (சீனா)
- * பழத்தை சாப்பிட வேண்டுமானால் பூவைப் பாதுகாக்க வேண்டும். - (பல்கேரியா)
- * அன்பினால் சிங்கத்தின் மீசையை பிடிக்க முடியும். - (பெர்மியா)
- * நெருப்பை நீ மறக்க முடியும், புகையை நீ என்ன செய்யப் போகின்றாய். - (யெரிக்கா)

தொகுப்பு: ஏ. ஆர். ஏ. ஜப்பார்

இந் தகவல் வருங்கல் நகுக!

“கால் கையெல்லாம் முறிந்து கிடக்கிறது. ஆண்டுவிழாவில் கலந்துவிட்டு வருகிறேன் என்கிறாயே?”

“ஓம் டொக்டர் வன்செயல்களின் ஆண்டு விழா. 1958ம் ஆண்டு முதல் தவறாமல் நான் இதில் கலந்து கொள்கிறேன்.”

“பெளத்த மதம் மற்ற மதங்களைவிட விசேஷமானது” என்று ஏன் கூறுகிறாய்?”

“வருடாந்த வன்செயல்கள் வேறு எந்த மதத்திலும் கிடையாதே”

“இந்தக் கட்டிடம் எனக்குத்தான் சொந்தம்”

“இல்லை எனக்குத்தான் சொந்தம்”

“உஷ! மெல்லப்பேசு, அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டுவிடும்.”

“பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கியவர்களை பெட்ரோல் ஊற்றி உயிரோடு கொளுத்தினார்கள்ளாமே! காட்டுமிராண்டிகள்”

“இல்லை அவர்கள் பெளத்த தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள்.”

“என்ன திடீரென்று சவப்பெட்டி வாங்கிக் கொண்டு போகிறீர்கள்?”

“எனது மகளைப் போலீஸார் விசாரணைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்”

பட்டப்பகலில் படுகொலை செய்தவன் அவன். நீ ஏன் பயந்து ஓடுகிறாய்?”

“இந்தக் காலத்தில் படுகொலை செய்தவர்களை விட்டுவிடுவார்கள். சாட்சி சொல்பவர்களைத்தான் “சாட்சிப்புணந்துரைப்பு” என்ற குற்றச்சாட்டின் கீழ் தீர்த்துக்கட்டிவிடுவார்கள்”.

சட்டத்தரணி ஒருவரை நீங்கள் நிரந்தரமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களாமே?

“ஆமாம் மற்றவர்கள் அனுபவிக்கிற ஒவ்வொரு சாதாரண உரிமையையும் நான் கோர்ட்டுக்குப்போய்த்தான் பெறவேண்டியிருக்கிறது.”

“தமிழர்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டால் நீதிமன்றத்துக்குப்போய் பரிகாரம் தேடிக் கொள்ளலாம்” என்று பிரதமர் கூறியிருக்கிறார்.

“சரிதான் இனி ஒவ்வொரு தமிழனும் ஒரு லோயரையும் ஒரு மூட்டைப் பணத்தையும் நிரந்தரமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான்!!”

“இவன் ஒரு விசித்திரமான பிறவி. பிள்ளைகளை அடித்துத் துன்புறுத்துகிறான், கொப்பி புத்தகங்களைக் கிழித்தெறிக்கிறான். ஒரு மாதம் கழித்துப் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களிடமே, இப்படியெல்லாம் செய்வதுபாவம் என்று உபதேசம் செய்கிறான்.”

“பரவாயில்லையே, எதிர்காலத்தில் இவன் ஒரு பிரதமராக அல்லது ஜனாதிபதியாக வந்துவிடுவான்”.

“வன்செயல்கள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருகிறதே”.

முப்படைகளும் சேவைக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன அல்லவா”? அதனால்.

— மணி

ஒருவர்: உங்க மகன் நான் வெளியே புறப்படுகிற நேரம் பார்த்து எங்கே போகிறீர்கள் என்று அடிக்கடி கேட்கிறான் கொஞ்சம் கண்டிச்சு வையுங்க.

மற்றவர்: கவலைப் படாதீங்க அவன் பஸ்கண்டக்டராக போகிறான் அதுதான். கேட்டுப் பழகுகிறான்.

— அ. தயாபரி

பிரமுகர்: சென்ற மாதம்தானே அந்த எழுத்தாளரைக் கௌரவித்து பொற்கிளி வழங்கினோம்..... மீண்டும் வந்து குடைகிறீர்களே!

தொண்டர்: 6 மாத வாடகைப் பாக்கி தான் கொடுத்தார்..... இன்னும் 3 மாதப் பாக்கி இருக்கிறது.....

— கதிர்மாணிக்கம்

ஆபிரிக்க கண்டத்தின் புதிய “விடி வெள்ளி”

நைஜீரியா

—நக்கீரன்—

நைஜீரியா இருண்ட ஆபிரிக்கா கண்டத்தின் புதிய விடிவெள்ளி. ஆபிரிக்காவிலேயே மிகப் பெரிய நாடு. நிலப்பரப்பு 350,000 சதுர மைல் மக்கள் தொகை 800 இலட்சம். எல்லோரும் கறுப்பர்கள் 1960 ஆம் ஆண்டு வரை இது ஒரு பிரித்தானிய கொலனி நாடு.

13 வருட (1966-79) இராணுவ ஆட்சியின் பின் 1-10-79 தொடக்கம் இரண்டாவது குடியரசு ஆட்சி பூத்திருக்கிறது. அரசியல் அமைப்பு அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஆட்சி முறை. நிர்வாகம் மக்களால் தெரிந்தெடுக்கப்படும் ஜனாதிபதியின் கைகளில் உள்ளது. மக்கள் சபை - செனட் இரண்டையும் உள்ளடக்கிய தேசிய சட்டசபை மத்தியில். மொத்தம் 19 மாநிலங்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒவ்வொரு தேசாதிபதி. அவர்தான் மாநில நிர்வாகத்துக்கு பொறுப்பு. மாநிலங்களிலும் கீழ் சபை—மேல் சபை உண்டு. இவர்களும் மக்களால் தேர்தல்முலம் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

மத சார்பற்ற கொள்கை

பல்வேறு மொழிகள் பேசுகிற பல சாதி (Tribe) மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களில் கவுசா (Hausa) ஒறுபா (Yoruba) இபோ (Igbó) மொழி பேசுபவர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

ஆட்சி மொழி ஆங்கிலம். கல்வி மொழியும் சட்டசபை நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில். மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று மொழிகளும் உபயோகத்தில் உள்ளன.

மொத்த மக்கள் தொகையில் நூற்றுக்கு முப்பது விழுக்காட்டினருக்கே எழுதப் படிக்கத் தெரியும். மிகுதிப் பேர் தற்குறிகள்—ஆனால் கல்வி வளர்ச்சி துரிதகெதியில் நடைபெறுகிறது.

இல்லாம்—கிறிஸ்தவம் இரண்டும். முக்கியமான மதங்கள். வட நைஜீரியாவில் இஸ்லாம். தென் பகுதியில் கிறிஸ்தவமும் பெரும்பான்மையாக உள்ளன. ஆனால் அரசு மத சார்பற்ற கொள்கையை கடைப்பிடிக்கிறது!

ஜனாதிபதியின் சம்பளம் ஒரு லட்சம்

மொத்த தேசிய வருமானத்தில் எண்பது சத விழுக்காடுக்கு எண்ணெய் ஏற்றுமதி மூலம் கிடைக்கிறது. நாள் ஒன்றுக்கு எண்ணெய் உற்பத்தி 1,60,000 பீப்பாக்கள். இதில் நாள் ஒன்றுக்கு ரூபா 7,680,000! வருட வருமானத்தை நீங்களே கணக்கிட்டுக்கொள்ளலாம்! உள்ளூர் பெட்ரோல் விலை கலன் ஒன்று ரூபா 20.00.

ஒரு தொழிலாளியின் ஆகக் குறைந்த சம்பளம் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபா 3000! இது ரூபா 4000க்கு அதிகரிக்கப்படவுள்ளது. இன்ஜினியர், டாக்டர் இவர்களது மாதச்சம்பளம் சுமார் 25,000! தனியார் துறையில் இதைப்போல இன்னொரு மடங்கு சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஜனாதிபதியின் சம்பளம் 100,000. தேசாதிபதி 60,000 சட்ட சபை உறுப்பினர் 30,000. இது வருடக்கணக்கல்ல. மாதக் கணக்கு!

சேலை உடுத்தும் பெண்கள்!

முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பு மேலோங்கி இருப்பதால் பல பிச்சாதிபதிகளும், சில ‘இலட்சாதிபதிகளும்’ இருக்கிறார்கள். பணம் ஒரு சிலரிடம் எக்கச்சக்கமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் ஆகாய விமானத்தில் மெக்காவுக்குப் போய் தொழுதுவிட்டு நாடு திரும்புகிற கோடிசுவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

பெரும்பான்மை மக்கள் ஏழைகளாகவே இருக்கிறார்கள். எண்ணெய் வளத்தால் வந்துள்ள சுபீட்சத்தை அவர்கள் இன்னும் நேரடியாக அநுபவிக்கத் தொடங்கவில்லை. மறைமுகமாக புதிய பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவ கூடங்கள், அணைக்கட்டுகள், பாலங்கள், தெருக்கள் இவற்றின் பயனை அநுபவிக்கின்றார்கள்.

பொதுவாக மக்கள் அன்பாக பழகுகிறார்கள். வீதியில்போகும் பொழுது தெரியாதவர்களைக் கண்டாலும் வர்ழ்த்துக்களை தெரிவிக்கிறார்கள். இரண்டு நைஜீரியர்கள் சந்திக்கும் பொழுது ஒருவரை ஒருவர் குசலம் விசாரிக்கிறார்கள். தாங்கள் நலமா? மனைவி

நலமா? குழந்தைகள் நலமா? வேலை எப்படி? என்று நீண்ட நேரம் வாழ்த்துக்களை பரிமாறிக்கொள்கிறார்கள்.

ஆண்கள் நீண்ட கால்சட்டை போட்டு சட்டையும் கவுணும் அணிந்துகொள்கிறார்கள். பெண்கள் சேலை சட்டை உடுத்திக்கொள்கிறார்கள்.

கன்னத்தில் குறி!

ஒவ்வொரு 'சாதி' (Tribe) மக்களும் தங்கள் சாதியை குறிக்குமுகமாக கன்னங்களில் குறி சுட்டுக்கொள்கிறார்கள். இந்த குறிகளை வைத்துக்கொண்டு யார் யார் என்ன சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை கண்டுபிடித்து விடலாம்!

தாய்மார் குழந்தைகளை பின் இடுப்பில் துணியால் கட்டிக் காவிக்கொண்டு திரிகிறார்கள். சமைக்கும் பொழுது கூட பிள்ளைகளை இப்படித்தான் காவுகிறார்கள். இது அவர்களுக்கே கைவந்த தனிக் கலை.

எல்லா நீக்கிரோவர்களைப் போலவே நைஜீரியர்களும் கன்னங்கரேலென்று இருக்கிறார்கள். சுருண்ட மயிர், நீண்டதாடை, தடித்த சொண்டு முக்கியமான அங்க அடையாளங்கள். ஆனால் ஒரு சிலர் சற்று சிவப்பாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறார்கள். புதிய பரம்பரை, முந்திய பரம்பரையை விட இலட்சணமாக காட்சியளிக்கிறது!

ஒருவருக்கு பல மனைவிகள்!

சராசரி மனிதன் உயரமாகவும், பருமனாகவும் இருக்கிறான். உடல்கட்டு வலுவாக இருக்கும். பற்களும் கெட்டி (கரும்பை வாயால் கடித்து சாப்பிடுவார்கள்) நரைத்த தலை வெகு அருமை. வழுக்கையும் கிடையாது.

பலதார மணம். சர்வசாதாரணம். ஒரு சாதாரண தொழிலாளிகூட இரண்டு மூன்று பெண்களை மணந்து கொள்கிறார். சில ஊர்க் தலைவர்களுக்கு 10, 20 மனைவிகளும், 30, 40 குழந்தைகளும் உண்டு மத ஆசாரப்படி பலர் 4 மனைவிகளோடு நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். இஸ்லாமியர் மட்டுமல்ல, கிறிஸ்தவர்களும் பல பெண்களை மணந்து கொள்கிறார்கள்.

60 வயது கிழவர் ஒருவர் 15 வயது 'குழந்தையை' தனது நாலாவது மனைவியாக சுவீகரித்துக் கொண்டால் அதையிட்டு யாரும் அலட்டிக் கொள்ள மாட்டார்கள்!

மாப்பிள்ளைக்கு பெண் வீட்டார் சீதனம் கொடுப்பதற்கு பதில், பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டார் சீதனம் கொடுக்க வேண்டும். சீதனம் 3000 முதல் 300,000 ரூபாய் வரை போகலாம்.

நைஜீரியர்கள் து பிரதான உணவு மரவள்ளிக் கிழங்கு. இது எங்கள் ஊர் கிழங்கைக் காட்டிலும் பல மடங்கு பெரிது. புதிய தலைமுறை கிழங்கை விட அரிசியை விரும்பிச் சாப்பிடுகிறார்கள்.

பெரும்பாலான நைஜீரியர்கள் மாமிச பட்சினிகள் இறைச்சி இல்லாமல் சாப்பிடமாட்டார்கள். அதிலும் மாட்டிறைச்சிதான் அவர்களுக்கு பிடித்த சாப்பாடு. இதனால் ஆடு கோழியைவிட மாட்டிறைச்சிக்கு விலை அதிகம்.

முருங்கைக்காயா? சே, வேண்டாம்.

கீரை, வெண்டி, பசளி சமைத்துச் சாப்பிடுகிறார்கள். கரட்டை பச்சையாக சாப்பிட்டு விடுகிறார்கள். முருங்கைக்காய் சாப்பிடுவதில்லை. அதை பிசாசின் தடி (D+VIL STICK) என்று சொல்லி தள்ளி விடுகிறார்கள். ஆனால் முருங்கை இலையை தாராளமாகச் சாப்பிடுகிறார்கள். பால் அவரையையும் அவர்கள் சாப்பிடுவதில்லை.

கறிகளுக்கு மிளகாய் வெங்காயம், இஞ்சி, புளி, எலுமிச்சை சேர்க்கிறார்கள். உள்ளி சேர்ப்பதில்லை. அதை மருந்தாகப் பாவிக்கிறார்கள்.

“நியூரன்பர்க் விசாரணை”

இரண்டாவது உலகப் போர் முடிவடையும் தறுவாயில், சோவியத் யூனியன் தவிர மற்ற 16 நேச நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் லண்டனில் கூடி ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் “போர்க் குற்றங்கள் கமிஷன்” ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்கள்.

இதன் நோக்கம், நேச நாடுகளை எதிர்த்துப் போராடிப் போர்க்குற்றங்கள் புரிந்த நாட்டுக்காரர்களை (ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான்) கண்டு பிடித்து விசாரணை செய்து தண்டனை வழங்கவேண்டும் என்பது.

இந்த “டிரிப் யூனின்” முதல் கூட்டம் 18-10-45 அன்று பெர்லினில் நடைபெற்றது. முன்னாள் நாஜித் தலைவர்கள் 24 பேர் மீது குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

இதற்குப் பிறகு 20-11-45 விருந்து நடத்தப்பட்ட விசாரணைகள், ஜெர்மனியில் உள்ள நியூரன்பர்க் நகரத்தில் நடக்க ஆரம்பித்தது. இதிலிருந்து இதற்கு “நியூரன்பர்க் விசாரணை” என்ற பெயர் வந்தது. 10 மாதங்கள் நடந்த இந்த விசாரணை 1-10-46 அன்று முடிவுற்றது.

— கதிர்மாணிக்கம்.

அரசியல் கட்சிகள் ஐந்து

கல்வி ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் தொடக்கம் பல்கலைக் கழகம் வரை இலவசமாகக் கிடைக்கிறது. நடு-மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் இலவச உணவும் உறைவிடமும் கிடைக்கிறது. இதைவிட பண உதவியும் கிடைக்கிறது. மேல் படிப்புக்கு புலமைப்பரிசல்கள், தாராளமாக வழங்கப்படுகிறது.

நாட்டில் மொத்தம் 15 பல்கலைக் கழகங்கள், ஏராளம் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள், ஆசிரிய பயிற்சித் கல்லூரிகள், விவசாயக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. பெரும்பாலானவை அரசு பள்ளிக் கூடங்கள், தனிப்பட்ட பாடசாலைகளும் உண்டு.

வருடம் ஒன்றுக்கு அரசாங்கத்தால் மட்டும் சுமார் 3000 மாணவர்கள் மேல் படிப்புக்காக அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள்.

நைஜீரியா ஒரு விவசாய நாடு, இருந்தும் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கும் பஞ்சமில்லை. சீனி, சிமெந்து, தாவுர எண்ணெய், ரப்பர் கொக்கோ பெருமளவில் உற்பத்தியாகின்றன. மோட்டார் வாகனங்களும் உற்பத்தியாகின்றன.

நாட்டில் 5 அங்கீகரிக்கப்பட்ட கட்சிகள் உண்டு. மத்தியில் நைஜீரியா தேசியக் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிறது. மாநிலங்களில் நைஜீரியா தேசியக் கட்சி உட்பட மற்றைய 4 கட்சிகளும் பதவியில் இருக்கின்றன.

19 மாநிலங்கள் போதாது மேலும் பல மாநிலங்கள் சிருஷ்டிக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கை நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் கிளம்பி இருக்கின்றன. வெகு விரைவில் 19, 30-40 ஆக உயரக் கூடும்.

மத்திய அரசு மாநில அரசுகள் இவற்றை விட நூற்றுக் கணக்கான உள்ளூராட்சி மன்றங்களும் இயங்குகின்றன. ஆட்சியை மேலும் பரவலாக்கும் முகமாக பல உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நைஜீரியாவின் தலைநகரம் லாகோஸ் (Lagos) இப்போது பல கோடி ரூபாய் செலவில் புதிய தலைநகரம் அபுஜா (Abuja) என்ற இடத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருகிறது.

மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள், உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் இவற்றிற்கு மொத்த தேசிய வநமானத்தில் முறையே 50%, 32.1%, 10% ஒதுக்கப்படுகிறது. மிகுதி 2½% புதிய தலைநகர நிர்மாணத்துக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது.

நின்னையான் வணங்குவதும் நீயென்னை வாழ்த்துவதும் அன்னை மகற் கிடையே அழகில்லை என்பதனால் உன்னை வளர்த்துவரும் ஒண்புகழ் சேர் தென் புலவர் தன்னை வணங்குகிறேன் தமிழ் புலவீர் வாழியரோ (சுண்ணா தாசன்.)

வழிப்பறி கொள்ளைகள் பட்டப்பகலில் நாள் தோறும் நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாக மோட்டார் வாகனங்களை வழிமறித்து மோட்டார் வாகனம் உட்பட பொருள்களை கொள்ளையடிக்கிறார்கள். வீடுகள் கடைகளும் உட்கப்பட்டு திருடப்படுகின்றன.

நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்து பல ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் வெளியாகின்றன- இவை அரசுகள் பங்குகொள்ளும் கம்பனிகளால் நடாத்தப்படுவதால் அந்தந்த அரசுகள் சார்பான செய்திகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்களால் நடாத்தப்படும் பத்திரிகைகளும் ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியையே ஆதரித்து எழுதுகின்றன.

கட்சி சார்பற்ற தொழிற் சங்கம்

எல்லாப் பத்திரிகைகளும் உள்நாட்டுச் செய்திகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. வெளிநாட்டுச் செய்திகள் சுருக்கப்பட்டு பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

உள்நாட்டில் பேசப்படும் முக்கிய மொழிகளிலும் ஒரு சில பத்திரிகைகள் வெளியாகின்றன. பெரும்பாலும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை வெளியிடும் கம்பனிகளே இவற்றையும் பிரசுரிக்கின்றன.

ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் ஒரு தொழிற் சங்கம் என்ற முறையில் பல தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. எல்லாத் தொழிற் சங்கங்களுக்கும் மத்தியில் இணைக்கப்பட்டு பலம் வாய்ந்த சம்மேளனமாக இயங்குகின்றது. அரசு-துறைதனியார்துறை என்ற பேதமில்லை.

பல தொழிற் சங்கவாதிகள் முழுநேர ஊழியர்களாக கடமை ஆற்றுகிறார்கள். தொழிற் சங்க சம்மேளனம் குறிப்பிட்ட எந்தவொரு கட்சியையும் சாராது சுதந்திரமாக இயங்குகின்றது.

எல்லா அமெரிக்கரும் அப்படியே

அமெரிக்காவின் அதிசயப் பெண்மணியான ஹெலன் கெல்லரைக் கௌரவிக்கும் முகமாக விருந்து ஒன்று நடைபெற்றது. அதற்கு பெர்னாட்ஷாவும் வந்திருந்தார்.

ஹெலன் கெல்லர் விருந்து மண்டபத்திற்குள் நுழைந்ததும் ஆஸ்டர் சீமாட்டி ஷாவின் காதோடு காதாக "அவரைத் தெரியுமல்லவா? கண்ணும் குருடு, காதும் கேளாது" என்றார் மெதுவாக. அதைக் கேட்ட ஷா கண்களில் கேலி மீளின "எல்லா அமெரிக்கர்களும் அப்படித்தானே இருக்கிறார்கள்" என்றாரே பார்க்கலாம். ஆஸ்டர் சீமாட்டி வாயடைத்துப் போய் விட்டார்.

என். காந்திமதி. அளவத்துகொட

கவிச்சுருந்துகள்

வெறுமை

—“பரந்தன் கலைப்புஸ்பா”

‘எண்ணக்’ சுதிரவனின்
தண்ணொளி பட்டு
‘நெஞ்சத்’ தடாகத்தின்
தாமரைகள் மலர்ந்துவிட...
‘கற்பனைக்’ கைகள்
மலர்களைப் பறித்துவிட
நெஞ்சத்து நீர்ச்சுனைகள்
தேங்கிக் கிடக்கின்றன....
வெறுமையாகவே.....

கொள்ளி

—புதுமைப்பிடியன்—

அதோ.....
கொழுந்து விட்டெரியும்
அந்தத் திக்கனல்கள்
வேறென்றுமில்லை,
இறந்து விட்ட
இந்நாட்டின்
ஐனநாயகத்திற்கு
மூத்த புதல்வர்களிட்ட
கொள்ளி.

வேற்றுமை

— ராஜ் எல்ல —

அங்கே - (அரபுநாடுகளில்)
துப்பாக்கி ரவைகள்
ஆட்சியாளர்களுக்கு
கல்லறை கட்டுகின்றன.
இங்கே -
துப்பாக்கி ஏந்திய
காவலர்கள் -
ஆட்சியாளரின் -
எதிரிகளுக்கும் -
அப்பாவி மக்களுக்கும்
கல்லறை கட்டுகின்றனர்.

திருமணநாள்

— ச. புலப்பகுமார் —

வாழ்க்கை வானமதில்
சுதந்திர பட்சியாய்
சிறகடித்த
சுதந்திர காளைக்கு
சிறகொடித்து
விலங்கு பூட்டி
ஆயுட் கையாக்கும்
கரிநாள்.

இனிய

வழிகாட்டும்

—கெ. தர்மகுலராசா—

உடல் வாடி உன் வெந்து
ஊன் உருகிப் போலும்
திடங் கொண்ட கொள்கையது
தீய்ந்திடுமோ தீயினால்
புடம் போட்ட தங்கமென
புதுப் பொலிவு பெறவே
இடம் பெற்ற இன்னலது
இனிய வழிகாட்டும்.

பொதுமை

—ச. சதாசிவம்—

பல பேர்கள்
பாடு படச்
சில பேர்கள்
எதிர் அணியில்
வேறு சிலர்
மதில் மேற் பூனைகள்
ஆயினும்
உதய சூரியன்
எல்லோருக்கும்
பொதுவாகத்தானே
விடிகிறான்.

கன்னி மலர்

— செல்வி-கே. தேவமொழி —

மணிக் கரிவரைக்கொள்
மங்கை இ
மலர்க்கரத்த
மகிழ்வோடு...தும்
மனவோவங்க
மலர்ச் சரங்களாய்
தொடுத்து
மணம் பெறலாமோ?
கன்னி மலர் (இதழும்).

உரம்

— க. க. குந்தி —

புதிய பிரவேசங்கள்
புதிய அனுபவங்கள்
புதிய பிரசேசங்கள்
புய பொறுபுகள்
புதிய எண்ணங்கள்
புதிய காட்சிகள்
புதிய நிகர்வுகள்
மனித பயிர்களின்
புதிய லைச்சிகைய
நிகப் படுத்தும்
செயற்கை உரம்.

பாவி

— செல்வி அ. சேரி ஜோசனபன் —

பசித்த வயிற்றுடனே
பலநாளாய்ப்
படித்து வந்தேன்,
பரீட்சை சித்திபெற்றும்,
பலநாளாய் பசித்திருந்தேன்,
பசிதிர்க்க வேலை தேடிப்
பலநாளாய் அலைந்து
வந்தேன்
பாரினில் பார்ப்பவர்கள்,
பாவி என்றே எனப்பழித்தார்.

காவியவானவள்

குழங்காவியம்

அனகை - ஆங்க - இராசசந்திரம்

அன்புவளர் புனிதாநினை எப்படி
அன்பன் மறந்திடுவன் -- நினை
என்னிரு கண்மணி எவ்வன எடுத்திட
என்றுமே சம்மதம்தான் -- மனம்
உன்னையே எண்ணி உறக்க முயின்றி
வாடுது வந்திடுவாய் -- என
அன்னைத் தமிழினில் அழகு நடமிட
அஞ்சல் சிலர் வரைந்தார்.

செல்வி அவளிடம் நேரிலே பேசிடச்
சென்று சிரித்திடுவர் -- உடன்
வில்லெனும் நல்விழி கண்டு மயங்கியே
ஊமையாய் நின்றிடுவர் -- தமைக்
கொல்லும் விடமிசூ கோதை அவன்மொழி
கேட்டிடல் புண்ணியம்போல் -- சுடர்ப்
பல்லெல்லாம் காட்டி இழித்துத் திரும்புவர்
கழுதைகள் போற் சிலரே.

ஓர்சில வேளையில் ஒண்மயில் யாடங்கள்
பறிக் கதைத்திடுவாள் -- 'ஆ.....!
நேருக்கு நேரவள் வந்த இடத்திலே
நேருச்சம் மறந்தோமோ -- காதல்

மாதவன் கலங்கிவிட்டான்
"பிணமென நிற்கிறீரே
பேர் ஏது? பேசு" என்றாள்.

"மாதவன்" என்று அன்னன்
மறுமொழி கூறிநிற்க
"ஏது நீர் இங்கு வந்த
காரணம் காதல்தானே.....?"

மோதியே முறைத்துக் கேட்க
முகம் வியர்த்தவனே அங்கு
நாதியே இல்லான் போன்று
நடுங்கினான்: நகைப்புத்தானே.....?

"பேர் எது உமது காதற்
பெடைக்கெ"ன -- அவன் தொடர்ந்தான்
"ஆருமே இல்லையம்மா"

"அமைதியாய் அவனும் சொன்னான்
ஊருல கறியாப் பேதை
என்றேனை எண்ணிடாதே:
கறிடு உண்மை தன்னை
குறையிலே" என்று நின்றாள்.

வேர்த்து மிகமனம் வேதனை கொண்டும
வாலிபர் பாவங்களே!

இத்தனை சொன்னதால் பெண் புனிதாவினை
மிக்க அடக்கமுடைப் — பெரும்
பத்தினியென்ன அடம்பீடித் தாடிடும்
பாவையெனல் தவறு — உயர்
வீத்தை படித்தவள் வையம் புரிந்ததால்
உண்மை தெரிந்திருந்தாள் — மனச்
சுத்தமிருந்திடில் போதுமெனும் பெருங்
கொள்கையே கொண்டிருந்தாள்.

ஆண் குலம் என்பதால் அஞ்சி ஒதுங்கிடும்
அத்தனை பெண்களிடே — அவள்
மாண்புபெறு முயர் முத்தெனத் தக்கவள்
— முகம் சிரித்தே கண்களே ஆயினும் — அது
காண்பவர் கண்களுக்கு கதிகமே ஆயினும் — புனி
அன்னவள் பொன்மனத்தாள் — புனி
சுண்டு பிறந்திட்ட புரட்சி மகளிவள்
கோலம் புதுமையதே.

(வேறு)

கா. பொ. த. இறுதியாண்டு
காலத்தில் ஒரு நாள் அன்று
மாதவன் கொழும்பிலிருந்து
எம்முடன் சேர்ந்த வேளை
தாமதமாகி வந்த
தையலரள் புனிதா தானே
ஆசிரிய வேடமிட்டுப்
பிரம்புடன் வந்து நின்றாள்.

“வணக்கம்” என்றெழுந்து சொன்னேன்
“அமருக” என்று கூறி
“அணிலெனத் தெரியுமந்தப்
புதுமுகம் ஆரோ?”, என்றாள்
கணீரென நாம் சிரிக்க

மெய்யெலாம் வியர்வை சிந்த
மாதவன் நிற்கும் போது
தையலோ ஓடிப் பாய்ந்து
தன்னிடம் அமர்ந்து கொண்டாள்
செயிலே பிரம்பினோடு
அதிபரும் வருகை தந்தார்.

பாடத்தை முடித்து அன்றாள்
புறப்படப் புனிதா சென்று
“வாடிவேண்டாம் மாது
நடந்ததை மறக்க வேண்டும்
பேடிபோல் வியர்வை பூக்க
பயப்படல் ஆண்மையாமோ?
கூடும் அன்புக் கூத்து
இது” என அவன் சிரித்தான்

(வேறு)

அன்றிருந்து அவரிடையே காதலென்னும்
அருநெருப்பு ஆரம்பம்; அதுதொடர்ந்து
நன்றுபடர் கொடியென்னத் தனிப்பரப்பி
நன்மலராய் வாசனையை இறைத்தபோது
ஒன்றுமிலா வெறும் வாயை மெல்லுவேர்க்கு
ஒண்சவை சேர் அவல் கிடைத்தாற் பேச
வானேன்!
நின்றிருக்கும் இடமெல்லாம் அவர் தொடர்வை
நித்தமுமே கதைப்பதிவே இன்பமுற்றார்.

சுவர்களிலே மாதவனைப் புனிதாவோடு
சோடியென மாணவர்கள் கவி புனைந்தார்
கவனித்த ஆசிரியர் சிலரோ அன்றாள்
காதலது உண்மைநிலை கண்டுகொண்டார்
“தவறாது இருவருமே கடற்கரைக்கு
கைகோத்து வருவரெ”ன்றார் சிலர்; சிலரோ
“அவதானித்திட்டோம் நாம் திரையரங்கில்.
அருகருகே அவரிருந்த காட்சி” என்றார்

(வளரும்)

சூடு நூற்றாண்டின்

கிருதம்நாவல்கள்

எஸ். அகஸ்தியர்

காவிய — காப்பிய இலக்கிய உருவத்தி லிருந்து உரைநடை வடிவில் பரிணமங் கொண்டதே இன்றைய தமிழிலக்கியப் பரப்பு. இப்பரப்பின் கிருஷ்டித்துறைகளிலொன்றான நாவல் இலக்கிய வடிவத்தின் தோற்றம் இன்று ஒரு நூற்றாண்டைக் கடந்து நிற்கின்றது. இன்று தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி அதன் வேகத்திலும் தாக்கத்திலும் ஆளுமையிலும் தமிழிலக்கிய உலகில் ஆல விருட்சம் போல் வேர்பாய்ச்சிக் கம்பீரித்து நிற்கின்றது.

எந்தவோர் கட்டத்திலும் ஏதுமோர் சம்பவம் — நிகழ்ச்சி 'சடுதி' யாகவோ 'திடீர் திப்' பென்றோ தோன்றுவதில்லை. எத்தகைய தோற்றங்களும் கற்பனையால் உருவம் பெறு வதுமில்லை. 'மனிதர்களுடைய மன உணர்வு சித்தம் அவர்களுடைய நிதர்சன வாழ்க்கை நிலையை நிர்ணயிப்பதில்லை, மாறாக அவர்களுடைய நிதர்சன வாழ்க்கை நிலையே அவர்களின் மன உணர்வை — கற்பனையை நிர்ணயிக்கிறது' என்கிறார் ஓர் அறிஞர். ஏதாவதொன்று அதுசார்ந்த இயக்கத்தின் ரீப்பால் உணவியல்பு கொண்டொழும் வளர்ச்சி — பரிணாமே புதிய வடிவமாகத் தோன்றுகின்றது. இவ்விதமே மொழியும் மொழிசார்ந்த இலக்கிய இலக்கணங்களும் அவைசார்ந்த இயக்கவியல்பாக வளர்ச்சி பெற்றுப் புதிய வடிவம் பெற்று விடுகின்றன. இதன் பிரகாரம் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் நாவல் இலக்கிய வடிவத்தின் தோற்றத்தையும், இத் தோற்றத்தின் மூலகர்த்தாக்கள் யார் என்பதையும் சரித்திர வாயிலாக நோக்குதல் வேண்டும்.

தமிழிலக்கியப் பரப்பினைச் சரித்திர வாயிலாகப் பார்க்கின்றபோது, நாவல் இலக்கியம் என்னும் புதிய வடிவத்தினைத் தமிழில் உருவாக்கிய முன்னோடிகளாகவும், மூத்த தலைமுறையினர்களாகவும், முதல்வர்களாகவும் இந்தியாவில் வித்துவான் திரு. க. வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களையும், ஈழத்தில் அறிஞர் ஜனாப் சித்திலெப்பை அவர்களையும் குறிப்பிடலாம்.

பிரசுரத்திற்கான உபகரணங்களும், பிரசுரவசதியும், இலக்கியத் தொடர்பு சாதனங்களும் அன்று தொட்டு இன்று வரையும் ஈழத்தில் பெருந்தேக்கமாக விருந்தமையாலும் — தேக்கமாகவிருப்பதாலும் இந்தியப் புதல்வரான திரு. வேதநாயகம்பிள்ளையைத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் தெரிந்து கொண்டிருப்பது

போல் ஈழத்துப் புதல்வரான ஜனாப் சித்திலெப்பையைக் குறிப்பிடுவதில்லை. இதனை நிவர்த்திசெய்யும் பொருட்டு, திரு. வேதநாயகம்பிள்ளையின் சமகாலத்து நாவலாசிரியராகச் சுவடுபதித்த ஜனாப் சித்திலெப்பையின் நாவலை ஒப்பாய்வு செய்தல் ஒரு சத்தியக் கடமையாகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரலாற்றுச் சங்கிலியில் சித்திலெப்பையின் இணைப்பு — அன்றேல் பங்களிப்பு உண்மையாகவும் சரியாகவும் முறையாகவும் இடம் பெறாவிடின், எதிர்காலத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறும் ஏதோ 'திடீர் திப்' பென்று தோன்றியதாக வெறும் மாயை காட்டி, இலக்கிய உலகத்தினை இருள் கவிந்த, குகையாகவும், தானடித்த மூப்பாகவும் தடம்புரளச் செய்து விடும். இச்சரித்திரப் புரட்டல்களை — இருட்டடிப்புக்களை மீட்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

வித்துவான் வேதநாயகம்பிள்ளையின் 'பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்' என்ற நாவல் 1876 ஆம் ஆண்டிலும், அறிஞர் சித்திலெப்பையின், 'அசன்பே சரித்திரம்' என்ற நாவல் 1885 ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தமை குறித்துத் தமிழிலக்கிய உலகம் 'இவ்விரு நாவல்களில் எது முந்தி எழுதப்பட்டது' என்ற சர்ச்சைகளில் இறங்கி இதுவரை ஒன்றுக்குப்பின் முரணை — பிசகான தகவல்களைத் தந்தபோதிலும், மேற்குறிப்பிட்ட 'பிரசுரவசதி — உபகரணம் — பிரசார சாதனம் — தொடர்புச்சாதனம் — போன்ற வற்றினைக் கணக்கிலெடுக்காமல் தகவல்களைத் தந்த போதிலும், அந்தப்பொல்லாப்புகள் அனைத்தையும் அக்கால இக்கால இலக்கிய வரலாற்றுகிரியர்கள் தலைகளில் போட்டு விட்டு நமக்கு கிடைத்த விஞ்ஞானத்தைப் புறக்கணிக்காத சரித்திரபூர்வமான தகவற்படி, இச்சர்ச்சையை விடுத்து, இதனை ஓர் சமகால நாவல்களாக — ஒரு நூற்றாண்டு காலத் தோற்றவாய்களாகச் சமன் படுத்தி, இவ்விரு நாவல் ஆசிரியர்களையும் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியகர்த்தாக்களின் மூலபிதாக்கள்' என்று ஏற்றுக்கொள்வதில் பிசகில்லை.

ஈழத்தவரான சித்திலெப்பையின் கையெழுத்துப் பிரதிகள் காலந்தாழ்த்தி அச்சேறி நூலுருவம் பெற்றதை மனசிருத்தின் சமகால நிர்மாணிப்பின் காரணத்தைப்பிரிந்து கொள்ளலாம்.

காவிய இலக்கிய உருவின் பரிணாமமே உரைநடை இலக்கிய வடிவமாகியது என்ற போதும், 18 ஆம் நூற்றாண்டினிறுதியில் வீரமாமுனிவர் தமிழில் புதிய உரைநடையினைப் பிரயோகித்தார் என்பதனை அவரது, 'பரமானந்தகுருவும் சீவர்களும்' கதையிலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டினிறுதியில் எழுதிய வேதநாயகம்பிள்ளையின் 'பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்' நாவலிலும், சித்திலெப்பை எழுதிய 'அசன்பே சரித்திரம்' நாவலிலும் இழையோடியிருப்பதைப் பார்க்கலாம். இவ்விரு நாவல்களிலும் ஒருவித காவிய நாதம் 'வசன உரை நடை' யாகச் சுருதி கட்டி வயத்துடன் சென்றிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இந்த வகையில் இவ்விரு நாவல்களையும் 'காவியத்துள் நிறங்கியாழ்ந்த வசன நடை உரை வார்ப்பு' எனக் கூறலாம். காவியம் அருவி, வசனநடை மருவியதன் பரிணாம மாற்றம் ஏதோ தற்செயலாக உருவானதன்று. முன் குறிப்பிட்டது போல் இதனை இயக்க இயல் வாயிலாக—சரித்திர விஞ்ஞான நோக்கில் அணுக வேண்டும்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்தியாவை அடக்கிப் பேராதிக்கம் புரிந்த ஆங்கில முதலாளித்துவ — ஏகாதிபத்தியங்களால் பந்நூற்றாண்டுகளாக நிலவிய பொருளாதார வாழ்வு முறையில் இந்தியா பெரும் மாற்றங்கண்டது. இதன்காரணமாக ஏலவே அழகுருவந் தாங்கி வெளிவந்த காவியங்கள்—இலக்கியங்கள் பின்பு 'கருத்து ருவம்—பெறலாயின. அதாவது கலை, கலைக்காக, இலக்கியம் இலக்கியத்திற்காக என்ற அழகுருவ நிலை மாறி 'கலை மக்களுக்காக, இலக்கியம் சமுதாய மாற்றத்திற்காக—மக்களின் வாழ்க்கைக்காக' என்னுங் கோட்பாட்டிலக்கியங்களாக—அழகுருவமும் கருத்துருவமும் இணைந்த—சுருதியும் வயமும் சேர்ந்த ஆளுமை பெற்ற இலக்கியங்களாக மாற்றங்கண்டன. இதனை விரித்தெழுதின் அரசின் சித்தாந்த, பொருளாதார, விஞ்ஞான, சரித்திர சமுதாய மாற்றங்களையும் அனுசரித்துக் கூறுதலே சாலும்.

இங்கே ஒரு நூற்றாண்டு கால எல்லையில் முதன் முதல் தமிழில் வெளிவந்த நாவல்களான 'அசன்பே சரித்திரம்' 'பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்' ஆகிய இரண்டு சிருஷ்டிகளின் தாற்பரியங்களை மட்டும் குறிப்பிட விழைவதால் மேற்கூறிய 'சரித்திரபூர்வ அரசியல் சித்தாந்தங்கள்' பற்றி விரித்தெழுதல் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

வித்துவான் வேதநாயகம்பிள்ளையின் 'பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்' நாவலின் இலக்கிய அம்சங்களை நோக்கின், அந்நாவல் எழுதப்பட்ட காலகட்டம், அதற்கான சூழல், இந்தியாவின் சமூக அமைப்பு, ஆசிரியரின் விஸ்தாரம் அல்லது உந்துதல் பற்றியெல்லாம் சிறிது ஆய்தல் வேண்டும்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டிஷ் சக்ராதிபத்தியத்தின் கோரப்பிடயில் நசங்குண்டு தத்தளித்த இந்தியாவைப் பற்றி மார்க்ஸ் இப்படிக்கூறுகின்றார்:

"பிரித்தானியரால் இந்துஸ்தானத்துக்கு (இந்தியாவுக்கு) ஏற்பட்டதுயரம், அதுபட்ட வேதனையின் சாரம்சத்தில் மாறுபட்டதாகவும், பன்மடங்கு கொடிய தாகவும் உள்ளது. உள்நாட்டுப் போர்களும், படையெடுப்புகளும், பஞ்சங்களும் அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்தன. அவை சிக்கல் நிறைந்தவையாக மட்டுமன்றி, விரைவான பேரழிவுகளையே உண்டாக்கின. ஆனால், சமுதாயத்தின் மேற்பரப்பையே பாதித்தன. இங்கிலாந்தோ இந்திய சமுதாயத்தின் முழுக்கட்ட அமைப்பையும் தகர்த்தெறிந்து விட்டது....."

"பிரித்தானிய ஆட்சியிலுள்ள இந்துஸ்தானத்தை (இந்தியாவை) அதன் பண்டைய மரபுகளிலிருந்தும், துண்டித்துள்ளது. ஆசியாவின் சமூகநிலையில் 'அடிப்படையான புரட்சி' ஏற்படாமல் மனிதகுலம் தன் இலட்சியத்தில் ஒரு போதும் நிறைவுகாணாது இங்கிலாந்து இழைத்த குற்றங்கள் எத்தனையாயினும், அது அப்புரட்சியை சாதிப்பதில் தன்னுணர்வற்ற வரலாற்றுக் கருவியாகப் பயன்பட்டிருக்கிறது. பிரித்தானிய ஆட்சியின் புதிய நிலப்பிரபுக்களான ஜமீன்தார்கள், பண்ணையார்கள், நிலக்குத்தகைக்காரர்கள், விவசாயப்பாட்டாளிகள், வியாபாரிகள், வட்டிக்கடைக்காரர்கள்—என்று புதிய 'வர்க்கங்கள்' தோன்றின....."

(தொடரும்)

“ ஆசை வெட்கம் அறியாது ”

— மாஞ்சோலைக்கவிராயர். —

உடலழகைச்
ஊர் விட்டுத்
கடல்கடந்து
காசுபணந்
மடந்தையர் க்கு
மைனர்களின்
நடந்தகதை
நாளிதழ்கள்

நற்குடும்ப
நாடுவிட்டுச்
வற்புறுத்தி
வம்பர்களின்
கற்பிழந்த
கணவர் முகங்
தற்கொலைகள்
தகவல்கள் பல

வீட்டுஎஜ
விருப்பறிந்து
காட்டுகின்ற
கசையடியும்,
போட்டுப்பொறி
பொழுதெல்லாம்
வாட்டி வதை
வரலாற்றைக்

பாசை தெரியா
பணிப்பெண்ணாய்
வேசையர்கள்
வேண்டுமட்டும்

சுமந்துகொண்டு
தேசம்விட்டுத்
வேற்றுநாட்டிற்
தேட்ச்சென்ற
மாடிவிட்டு
மஞ்சந்தனில்
நாடறிய
தந்தறிந்தும்,

நங்கையர்கள்
சென்றதனால்,
வெறிதணிக்கும்
கையிற்சிக்கிக்
காரணத்தால்
காணநாணித்
செய்துகொண்ட
தெரிந்திருந்தும்,

மானர்களின்
மறுப்புத்தன்னைக்
கன்னியர்க்கு
பட்டினியும்
கலங்கச்செய்து
வேலைவாங்கி
செய்கின்ற
கேட்டிருந்தும்

து,பாலைநாட்டுப்
போன சில
கூடிச்சேர்த்து
அனுப்பிவைக்கும்

காசைக்கண்ட
கற்புடைய
ஆசையூட்டி
அற்பருண்மைக்

அயல் நாட்டான்
அலங்கரித்துச்
கயல் விழியாள்
காசு பெற்று
செயலிழந்து
சேய்வளர்க்கும்
இயல்பினுக்கு
இன்பங்கொளல்

வீட்டிற் சிறு
விட்டுச்சென்ற
சுட்டித்தரும்
இலட்சலட்ச
காட்டினாலும்
கறையகற்றிக்
நாட்டிலிவர்
நடப்பதுவுஞ்

ஆசைவெட்கம்
ஆன்றோர்கள்
பாசையென்றும்
பார்தனிலே
மிசைவைத்து
மிருகஜாதிக்
மாசைப்போக்கிக்
மார்க்கம்பாரி

காரணத்தால்
மனைவியர்க்கும்
அனுப்பிவைக்கும்
கணவர் தாமோ?

பஞ்சணையை
சுகமளித்து
கடமைக்காகக்
அனுப்பிவைக்க
போய்க்கிடந்து
கணவனோ தன்
ஏற்றவாறு
புகழ்ச்சியாமோ?

குழந்தைகளை
மனைவியர்கள்
இழிந்த பணம்
மாகிக்கோடி
கணவர்களின்
காட்டப்போமோ?
தலைநிமிர்த்தி
சாத்தியமோ?

அறியாதென்று
கூறிவைத்த
பொய்த்ததில்லை
யென்றுகாட்டும்
உரோசம் விட்ட
கணவர்களின்
தூய்மையாக்கும்
லுண்டோசொல்வீர்!

காந்தத் தீவு

ஆஸ்திரேலியா கடற்
கரையில் இருந்து 8 மைல்
தூரத்தில் ஒரு தீவு இருக்
கிறது. காந்தத்தீவு என்று
பெயர். அந்தக் காந்தத்
தீவு மக்கள் சுதந்திரம்
கேட்டுப் போராடுகிறார்
கள்.

அந்தத் தீவில் மக்கள்
தொகை வெறும் 1800
தான்! 5 கிலோ மீட்டர்
அகலமும் 19 கிலோ மீட்
டர் நீளமும் கொண்ட
தீவு இது.

பெர்னாட்ஷா அனுப்பிய தந்தி

ஒரு முறை பிரபல நாடகாசிரியர் ஜார்ஜ் பெர்னாட்ஷா
இலங்கைக்கு கப்பல் மூலம் வரும்போது, பம்பாயில் ஒரு
நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டார், அப்போது, சென்னையிலுள்ள
ஷாவின் அன்பர்கள் இலங்கைக்குச் செல்லும் வழியில் அப்ப
டியே சென்னைக்கு விஜயம் செய்யுங்கள் என்று தந்தி அனுப்
பினர். பெர்னாட்ஷா பதில் தந்தி அனுப்பினார். அன்பர்களே
தங்கள் அழைப்புக்கு நன்றி! தயவுசெய்து இலங்கை செல்லும்
வழியில் தான் சென்னை இருக்கிறதா? என்பகையாரிடமாவது
அட்வைஸ் திருடியோ, அல்லது இரவல் வாங்கியோ பாருங்
கள் என்று கீழே கையொப்பமிட்டிருந்தார் “ஜார்ஜ்
பெர்னாட்ஷா கட்” என்று.

தகவல்: ச. ஐயாத்துரை.

“இரத்தத்தைக் கொடுங்கள் —

சுதந்திரம் தருகிறேன்” —

விடுதலை வீரர் நேதாஜி:

‘கண்ணன் - தென்மட்டுவில்’

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது சட்டமறுப்பு, சத்தியாக்கிரகம், ஒத்துழையாமை போன்ற ஆயுதங்களைக் கொண்டு மகாத்மா காந்தி போர் புரிந்துகொண்டிருந்தார். மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைக்கு மாறாக, கண்ணீரையும் இரத்தத்தையும் சிந்தித்தான் சுதந்திரத்தைப் பெறமுடியும் என்றும், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் சவக் குழியிலேதான் இந்தியாவின் சுதந்திரமாளிகை எழுப்பப்படவேண்டும் என்றும் முழங்கி தென் கிழக்காசியாவெங்கும் படை திரட்டி பிரிட்டிசாருடன் போர் புரிந்தவர் வங்கத்துச் சிங்கம் எனப் புகழ்பெற்ற, நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ்.

அவர் எழுப்பிய சுதந்திர முழக்கம் உலகெங்கும் அதிரக் கேட்டது.

தென் கிழக்காசியா வெங்கும் வாழ்ந்த முப்பது இலட்சம் இந்தியர்கள் நேதாஜியின் கொடியின் கீழ் ஒன்றுகூடி தாய் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் போராட முன்வந்தனர்.

நேதாஜியின் கம்பீரமான தோற்றமும் ஏறுநடையும், சொல்வன்மையும், செயற்றிறனும் எல்லோரையும் கவர்ந்தன. அச்சம் அறியாத, அயராது உழைப்புடைய ஒரு தலைவர் தமக்குக் கிடைத்ததை எண்ணி மகிழ்ந்தனர், உலகெங்கும் பரந்து வாழ்ந்த இந்தியர்.

பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் பயனை பதினொரு தடவைகள் நேதாஜியை சிறையில் அடைத்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினால் அவரை அடக்கமுடியவில்லை, தன் வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையில் கழிந்துவிடுமோ என்று அஞ்சிய நேதாஜி, இந்தியாவை விட்டு—விட்டுக் காவலில் வைத்து ஆட்சிப்படையினரை ஏமாற்றிவிட்டு—மாறு வேடத்தில் வெளியேறினார். வெளியிலிருந்து இந்திய தேசிய இராணுவத்தையும், ஜான்ஸிராணிப் படையையும் அமைத்தார்.

தற்கொலைப் படை ஒன்றை அமைத்து ‘அவர்களிடம் கூறினார் இப்படி’ “உங்கள் இரத்தத்தைக் கொடுங்கள், உங்களுக்கு சுதந்திரம் தருகிறேன்”

‘இதோ எங்கள்’ இரத்தம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறிமேடையை நோக்கி

வந்த இளமங்கையர் பலர் தமது இரத்தத்தால் கையொப்பமிட்டனர்.

நேதாஜியின் வீரவார்த்தைகளைக் கேட்டு உணர்ச்சிவசப்பட்ட ஏராளமான இளைஞர்கள், ஜரோப்பாவிலும், பாரிஸிலும் பயங்கர இயக்கங்கள் பற்றிய இரகசியங்களை படித்து வந்தனர். ரஷ்ய, அயர்லாந்துப் புரட்சி வரலாறுகளை இளைஞர்கள் படித்தார்கள்.

“சாஸைத் துச்சமாக மதித்து, மரணவேதனை யிலும் மகிழ்ச்சியுடன் நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றினால் சுதந்திரத்தையும், வெற்றியையும் நோக்கி உங்களை அழைத்துச் செல்வேன். நம்மில் எத்தனைபேர் சுதந்திர இந்தியாவைக் காண உயிருடன் இருப்பார்கள் என்பது பற்றிய கவலை வேண்டாம். தாய்நாட்டை விடுதலை செய்வதே இலட்சியமாக இருக்கவேண்டும்” என்று இந்திய இராணுவப் படைக்கு ஆற்றிய உரையின்போது கூறினார் நேதாஜி.

இருபது வயதில், வாள் கொண்டு, குதிரையேறி பிரிட்டிசாருடன் போர் புரிந்து வீர மரணமெய்திய ஜான்சிராணியைப் போன்று நீங்களும் வீரவனிதையராகத் திகழ வேண்டும் என்று ஜான்சிராணிப் படையிலே சேர்ந்த ஆயிரத்திருநூறு பெண்களுக்கு ஆற்றிய உரையின் போது கூறினார் நேதாஜி.

விடுதலை வேண்டி நிற்கும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சொன்ன வார்த்தைகளாகத் தோன்றவில்லையா இவை.....?

சுதந்திரப்படை அமைக்க, நிர்வகிக்க நேதாஜிக்குத் தேவைப்பட்ட கோடிக்கணக்கான பணத்தை பர்மா, சிங்கப்பூர், இந்தோசீனா, ஜாவா, சுமத்திரா, பிலிப்பைன், யப்பான் முதலிய இடங்களில் வாழ்ந்த இந்தியர் கொடுத்து உதவினர்.

தமக்கென ஒரு வங்கி அமைக்கவேண்டும் என்றார் நேதாஜி. ஒரு முஸ்லிம் கோடிஸ்வரர் ஐம்பது இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்து வங்கி

யைத் தொடங்கி வைத்தார்.

சுபால் சுந்திரபோஸிற்கு பொதுக் கூட்டங்களில் போடப்படும் மாலைகள் ஏலத்தில் விடப்பட்டு சேரும்பணம் சுதந்திர வங்கியில் சேர்க்கப்பட்டது.

ஒருமுறை, ஒரு மாலை பன்னிரண்டு இலட்சம் ரூபாய்க்கு விலை போயிற்று.

ஒரு கோடி மதிப்புள்ள தன் சொத்துக்களை இந்திய சுதந்திர அரசுக்கு நன்கொடையாக வழங்கினார், ஒரு முஸ்லிம் கோடிஸ்வரர்.

சிங்கப்பூரில், இந்திய தேசிய இராணுவ தொடக்க விழாவின்போது ஒரு இந்தியர், தான் அமர்ந்த இடத்திற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபா வழங்கினார்.

1944 மார்ச் மாதம் இந்திய தேசிய இராணுவம் பர்மா எல்லையைக் கடந்து இந்திய மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்தபோது எதிர்ப்பக்கத்திலிருந்த பிரிட்டிஷ் இந்திய இராணுவத்தினர் எங்கள் பக்கம் வந்து போய் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் போர் புரியுங்கள் என்ற விளம்பர அட்டைகளைக்

கட்டி அழைத்தனர்.

“நீங்கள் யப்பானியரின் அடிமைகள். உண்ண உணவில்லாமல் வாடுகிறீர்கள். எங்கோடு சேர்ந்துவிடுங்கள். வயிறு நிறைய உணவு கிடைக்கும்” என்று பதில் விளம்பரப் பலகைகள் தெரிவித்தன.

“நாங்கள் நேதாஜியின் ஆணையின்படி சுதந்திரத்திற்காகப் போர் செய்கிறோம். வயிறு நிறையத் தின்று அடிமைகளாய் வாழ்வதைவிட, சுதந்திரத்திற்காகப் புல்லைப் புசிப்பதையும் விரும்புகிறோம்” என்று இந்திய தேசிய இராணுவத்தினர் தெரிவித்தனர்.

போதிய பணவசதியும், பயிற்சியும், ஆயுத பலமும், இல்லாத காரணத்தால் தோல்வியுற்ற போதிலும், நேதாஜியின் சுதந்திர இராணுவம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பல இடங்களில் பணிய வைத்தது கண்டு உலகம் வியந்தது.

சொல்வீரன், எதிரியிடம் சிறிதும் இரக்கம் காட்டாதவன், தென்கிழக்காசிய மக்களை, தாய்நாட்டிற்காக—சுதந்திரத்திற்காக—தியாகங்கள் செய்யத்தூண்டியவன்—வீரத்திலகம்—நேதாஜியின் வரலாறு, விடுதலை பெறத் துடிக்கும் எவருக்கும் வழி காட்டுவதாகும்.

மாதோட்டம் பற்றி ஒரு நோட்டம்!

கண்ணதாசனின் கதைகளிலிருந்து..

திருக்கேதீச்சர திருப்பதி திகழும் அன்றைய மாந்தை நகர் சுந்தரர் தேவாரம் திருக்கேதீச்சரத்தில் “கறைமிடற்றி றை வன் உமையொடும் வீற்றிருந்து” அடியார்களுக்கு அருள் புரிகின்றார் என்று கூறுகின்றது. இவற்றிலிருந்து மாதோட்ட நன்னகர் அன்றிருந்த நிலைமையை ஒருவாறு உணரலாம்.

* பாசமும் பழக்கமும் மிகவும் வலுவுடையசக்திகள். மனித இயல்புகளை அவை ஆட்டிவைத்து கூத்துப் பார்த்து விடுகின்றன.

* பேசாமலேயே இருப்பவனைப் பார்த்து, ஊர் கோழை என சொல்லும். கவலையில்லை. பார்வைக்கு கோழை, பாய்ச்சலில் புலி. இதுதான் அரசுமுறை. அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதமை.

* கன்னி கழியாத பெண்ணெருப்பின் அருகிலே நெருங்கலாம். ஆனால் நஞ்சுப் பார்வையுள்ள ஆண்களின் அருகே நெருங்குவது கூடாது.

- “வங்கம் மலிகின்றகடல் மாதோட்டம்”
- “வரியசிறை வண்டியாழ் செய்யும் மாதோட்டம்”
- “வையம் மலிகின்ற கடல் மாதோட்டம்”
- “வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டம்”
- “மட்டுண்டு வண்டாடும் பொழில் மாதோட்டம்”
- “மாவின கனிதாங்கும் பொழில் மாதோட்டம்”
- “கறையார் கடல் சூழ்ந்த கழி மாதோட்டம்”

என்னும் சொற்றொடர்கள் அவர் தேவாரத்தில் மாதோட்ட நகரைக் குறித்து வருகின்றன. இவற்றினால் நாம் முன்பு மாதோட்ட நகரம் கடற்கரையாயிருந்த தென்றும், கப்பல்கள் வந்து ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யும் துறைமுகமாயிருந்த தென்றும், மாமரமும் மற்றும் மரங்களும் நிறைந்த சோலைகள் மலிந்துள்ளது என்றும், உப்பங்கழிகள் பல கடற்கரையில் இருந்தனவென்றும் அறியக்கிடக்கின்றது.

— க. மாணிக்கம்.

ஆணவத்தின் அழிவு

— அக்கரை. மா. இராஜலிங்கம். —
(உருவகம்)

ஆகாயத்தைத் தொடர்நினைத்ததாலோ என்னவோ அந்தத் தென்னை அண்ணாந்து பார்த்தவாறு உயர்ந்து நின்றது!

மெதுவாக வீசிய தென்றல் கள் ஒன்று கூடி வான் இல்லத்திலும் மாளமடித்தவாறு அந்தப் பக்கம் 'விசிட்' பண்ணியபோது ...

சடார் ... என்று அந்தப் பருத்த மஞ்சள் இலையின் அடிமட்டை, மரத்தை விட்டுச் சற்றுக் களண்டு தொங்கியது.

"அட்டே... இந்த இதமான தென்றலின் சாயலுக்குக் கூட தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் தலை கவிழ்ந்து விட்டாயே" ...

'சட, சட' வென்று தன்கைகளைத் தட்டிச் சிரித்தவாறு, மேலிருந்த வெள்ளைக் குருத்தோலை ஏளனமாகக் கேட்டது. சரிந்து தொங்கிக் கொண்டிருந்த பருத்தோலைக்குக் கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தும்...

தன்நிலையை எண்ணியவாறு, வேதனையோடு மெதுவாய் மௌனச் சிலையானது.

மீண்டும் குருத்தோலை எங்கோ பார்த்தபடி கொக்கரித்தது. "என்ன பழுத்த ஓலையாரே!..... பேசக் கூடச் சக்தி இல்லையோ? ... " உன்னைத் தாங்கிக் கொள்வோ...? கொஞ்சம் பொறுமையாக இருந்தால்; "தனக்குப் பயந்து விட்டார்கள்" என்று நினைத்து விடும் அறிவு கெட்ட குருத்தோலையோடு, தன் பலமெல்லாம் ஒன்று திரட்டிய் பேசலாயெடுத்தது —

அவ்வளவு தான்— 'சலார் என்று தலைகீழாக வந்து மரத்தின் அடியில் விழுந்தது.

குருத்தோலையின் 'கலகல' வென்ற சிரிப்பொலி மெதுவாய் அடங்கும் போது.....

ஒரு மனிதன் வந்து அதை இழுத்து ஒரு ஓலைக்குவியலில்ப் போட்டான்.

அதற்குச் சந்தோஷம்: நெடுநாள் தன்னை விட்டுப் பிரிந்த தன் சகோதரர்களும், வேறு சில நண்பர்களும் தன்னை வரவேற்றார்கள்.

சிறிது நேரத்தில்..... 'சடார்..... தொடர்' என்று ஒரு சத்தம் கேட்டது. அங்கே—

தன்னை ஏளனம் செய்து பொதுவான வாழ்வின் தத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளாது, தன்நிலை மறந்து ஆணவத்தோடு பேசிய குருத்தோலை குப்புறக் கிடந்தது. அப்போது தென்னை மரத்திலிருந்து அந்த மனிதன் ஒரு அரிவாள் கத்தியோடு இறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

குருத்தோலை மட்டையை அவன் இழுத்துச் சென்று எரியும் ஓர் குப்பையில் தாறுமாறாய் வாட்டினான். பின் அதை அப்படியே இழுத்து வந்து பருத்த ஓலைக்கும்பத்தினருகில் போட்டான்.

அதன் மெல்லிய முனகல், ... அது ஏளனம் செய்த பருத்தோலையின் காதுகளுக்குக் கேட்டதும், சடாரென்று திரும்பி, வேதனையோடு அதனைப் பார்த்தது. "அண்ணை....." தன்னுடைய உரத்த

பேச்சுக்கள் அடங்கி மெல்லிய குரலில் பேசியது. "மரத்தால் இடுப்படிபட்ட விழுந்த என்னை இப்படி வாட்டி விட்டானே....." அது பேசி முடிப்பதற்குள் அந்த மனிதன் மீண்டும் வந்தான். அதனை இழுத்து, அதன்மேல் குந்த, அதன் அங்கங்களை, படபடவென்று அரிந்து, ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக்கட்டிப்பருத்த ஓலைக்கும்பத்தின்மேல் போட்டுவிட்டுச் சென்றான்.

"ஆணவம் பிடித்து..... உன்னைப்போல் வாழ்பவர்களுக்கு ... இயற்கையின் நியதி சரியான தண்டனைதான் " மனதிற்குள் மிகவும் வேதனையோடு நினைத்துக் கொண்ட பருத்த ஓலை—

"தம்பி..... இளமை எழில் கொஞ்சம், அழகான குருத்தோலையே!..... இப்படி உன் முகமெல்லாம் வெந்து... ஊமையாகி விட்டாயே.....!" என்றது. கவலையோடு,

"பிளீஸ்..... ஐ-ஆம்... வெரி சொரி!" வெட்கித் தலைகுனிந்த குருத்தோலை கண்கள் கலங்க சொன்னது.

".....ம்..... என்னை நீ தாங்கிக் கொள்ளவா என்று அப்போது..... கிண்டல் செய்தாயே..... இதோ பார்..... இந்த வேலியில் என்னை நீ தான் தாங்கிக் கொள்ளப் போகிறாய்....."

தற்பெருமை, ஆணவம், அழிவின் அத்திவாரம் என்பதைச், சொற்ப நேரத்துள் புரிந்துகொண்ட குருத்தோலை; தன் அறியாமையை எண்ணி மௌனமாகியது.

(கற்பனையே)

பொங்கு கடல் நடுவில்! பொலிவுள்ள ஒரு தீவு! அங்கே! பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் தனது குடிமக்களுடன் தமிழ் நாட்டை விட்டுக் குடியேறிய, தமிழ் மன்னனின் பரம்பரையும், மக்களும் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உலகத்தைப் பற்றிய எந்தச் செய்தியும் தெரியாது.

அவன் பேசியதும், ஆச்சரியமுற்றான்! “நீங்கள் தமிழ் நாட்டை சேர்ந்தவரா? வினா வினாள். ஆம் என்றான் அவன்.

“அந்த அரக்கர்கள் உங்களைச் சாப்பிட வில்லையா?” — அவன்.

“எந்த அரக்கர்களைக் கூறுகிறீர்கள்? — அவன்.

“அரக்கர்கள் எங்கள் மூதாதையர்களைக் கொன்று தின்றதாகவும் அதனால் அவர்களிடமிருந்து தப்பி தமிழ் நாட்டை விட்டு இங்கு வந்ததாகவும், அவர்களின் வழித்தோன்றல்களே! நாங்கள் என்று அப்பா சொல்லுவார்”

“இப்போ அரக்கர்கள் எல்லாம் கிடையாது தமிழ் நாட்டில் மட்டும் நாலரைக் கோடித் தமிழர்கள் வாழ்கிறோம், எமக்கு அண்மையிலுள்ள இலங்கைத் தீவிலும் பலலட்சம் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள்.”

“இலங்கையிலா? அங்கே அரக்கர்கள் வாழ்ந்ததாக அறிந்தேன்! இப்போ அவர்களின் வாரிசுகள் இல்லையா?”

“இல்லை! அங்கே! சிங்களவர்கள் என்ற இனத்தவர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்கிறார்கள்.”

“அவர்கள் தமிழர்களைச் சாப்பிடுவதில்லையா?”

“இன்னும் அந்த அளவுக்கு வரவில்லை. தமிழர்களைத் தமிழ் நாட்டுக்குத் துரத்தி விட வேண்டும் என்று தான் பார்க்கிறார்கள்.”

[இந்த உரையாடல்கள் 1937-ல் “கல்கி” எழுதிய “மயில் விழிமான்” என்ற கதையில் அண்மையில் நான் படித்தவை. “இன்னும் அந்த அளவிற்கு வரவில்லை” யென்றது 40 ஆண்டுகளின் பின்பாவது நடக்கும் என்பதால் அல்லவா. இரத்தம் குடித்த கதைகள் வெளிவருகின்றன. சாப்பிட்ட கதைகளும் வரலாம்.]

எதிர்பாராத நிகழ்வு ஒன்றினால், தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழன் அந்த தமிழ்த் தீவையடைகிறான். அங்கு அரசாட்சி செய்யும் மன்னனுக்கு அழகிய மகள் ஒருத்தி, “மயில்விழிமான்” என்ற பெயர் அவளுக்கு!

தீவையடைந்த தமிழனைக் கண்ட இளவரசி, முதலில் அச்சமுற்றாள். ஏனெனில்! தனது மூதாதையர் கூறிய அரக்கர் கதைகள்தான், எவரும் பிறத்தியாரை இதுவரை பார்த்திராத அவன், இவனைக் கண்டதும் அரக்கரின் நினைவே வந்தது அவளுக்கு.

சமூகத்தொண்டன் இலக்கிய வட்டம் நடாத்தும், கவிஞர். நீலாவணன் நினைவு கவிதைப் போட்டி.

- முதற் பரிசு
- இரண்டாம் பரிசு
- மூன்றாம் பரிசு
- ஐந்து ஆறுதல் பரிசுகள் ஒவ்வொன்றும்

- ரூ. 250/-
- ரூ. 150/-
- ரூ. 100/-
- ரூ. 50/-

நிபந்தனைகள்!

பாரதி பாடல் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதன் கருத்தினைக் கவிப்பொருளாக்கி கவிதை இயற்றப்படல் வேண்டும்.

ஒருவர் எத்தனை கவிதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.

கவிதை அடிகளின் எண்ணிக்கை மொத்தம் பத்துக்குக் குறையாமலும், இருபதுக்கு மேற்படாமலும் அமைதல்வேண்டும். கவிதையாசிரியர் விரும்பும் யாப்பினைக் கைக்கொள்ளலாம். பாரதி நூற்றாண்டை ஒட்டி அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெறும் இக்கவிதைப் போட்டியில் தமிழ்க்கவிதைத் தொண்டு செய்யத் துடிக்கும் இளைஞர்களும், பாவுலகிற புதிதியற்றும் அவாவுள்ள அனைவரும் கலந்து சிறப்பிப்பார்களாக.

கவிதைகள் 30 - 12 - 81 க்குப் பிந்தாமல் வே. ப. வாரித்தம்பி, தலைவர், யாழ். மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களின் ஒன்றியம், மீசாலை, என்னும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைத்தல் வேண்டும்.

கவிதைகள் தபாலில் அனுப்பி வைத்தல் வேண்டும். தபால் உறையின் இடதுமேல் மூலையில் “நீலாவணன் நினைவு கவிதைப் போட்டி” என்று குறிப்பிடல் வேண்டும். போட்டிக் கவிதைகளைப் பரிசீலித்துத் தேர்விதற்கான குழு, கவிஞர் முருகையன் அவர்களைத் தலைவராக காண்டதாகவிருக்கும்.

கலா குமரிநாதன்.
ஆரம்பிக்கிறார்.....

நீலவானத்தில் கருமை பரவத் தொடங்கி விட்டது. அதை அந்தச் சேரி வரிசையிலிருந்த குடிசைகளின் இருள் மிகைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. வனிதாவும் பிரியாவும் வயிறு புடைக்க உண்டு களைத்து விட்டவர்கள் என்று கூற முடியாவிட்டாலும், வயிறைவிட மனதிலே ஒரு வித மகிழ்ச்சி பொங்க குடிசை திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர்.

குடிசைக்குள் பிரவேசித்தவுடன் அங்கே கதவாக போடப்பட்டிருந்த அந்தச் செத்தலை இழுத்து இறுக்கி விட்டார்கள் வனிதா. அதற்குப் பிறகு அவளுக்கு அந்தப் போலிவேஷம் தேவைப்படவில்லை. கையூன்றி வந்த தடியை ஒரு மூலையில் வீசி யெறிந்து விட்டு தங்கை பிரியாவை ஒடிச்சென்று கட்டிக் கொண்டாள். வாழ்க்கையின் கரடு முரடான பாதையிலேயே நடந்து பழகிய இருவருக்கும் சுகம் சொத்து, சொகுசு, எல்லாடீம் இந்தப் பாச அணைப்புத்தான். இதைத் தவிர வேறென்றுமே இல்லை.

ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு யுகமாகத்தான் கழிந்து கொண்டிருந்தது அவர்களுக்கு. இந்த யுகங்கள் மாறுவதற்குள் அவர்களின் வாழ்க்கையில் எத்துணை பிரளயங்கள் மாறுதல்கள் நடந்திருக்கின்றன. வயதிலே மூன்றாண்டுகள் மூத்தவளான வனிதா மட்டுமே பிரியாவுக்குத் துணையாக இணைபிரியாமல் இருந்திருக்கா விட்டால்.....? வனிதா, நினைக்கும் போதே வெறுப்பு வெடி மருந்தாக வெகுண்டு வெடித்தது.

அப்போது வனிதாவுக்கு விபரம் தெரியாத வயது, சுக போகத்தின் உச்சியில் அவரளவில் செல்வச் சீமானிருந்த வனிதாவின் தகப்பன் தொழில்தகராற்றால் வேலையிழந்து தான் தோன்றித் தனமாக திரிந்த பின் ஒரு கார் விபத்தில் அவர் உயிர் பிரிந்தது. அதைத் தொடர்ந்து சில நாட்களின் பின் தாயின் உயிரும் பிரிந்தது. இவை எல்லாம் அவளுக்கு இப்போதும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

பெற்றோர் இல்லாத பிள்ளைகளை உற்றராவது கவனிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் வனிதா தன் தங்கையுடன்

சென்றபோது உற்றார்களும் உதாசினப் படுத்தி விட்டார்கள். அவர்கள் நிரக்கதியானார்கள். ஆதரவளிக்க யாருமில்லை என்ற கவலையோடு சிறுவர்களாக இருந்த போதும் உலகத்தைக் கண்டு அஞ்சவில்லை. அப்போது அவர்கள் அச்சமெல்லாம் அடுத்த வேளை சாப்பாடு படுத்துக்கொள்ள இடம் இவற்றில்தான். அந்த வேளைகளில் குப்பைகளில் கிடந்த எச்சில் இலைகளும் தெரு ஓரங்களும் அவர்களின் அந்த அச்சத்தை போக்கி விட்டன.

வனிதாவிடம் வசந்தத்தின் கோலங்கள் வதனத்தில் மட்டுமல்ல உணர்ச்சியிலும் மலர்ந்து விட்டன. அப்போதுதான் அவர்கள் அக்கினிப்பரிட்சை ஆரம்பமானது. கையை நீட்டினால் அடித்துக் கலைத்தும் கையில் ஒரு போடு வதுமாக நின்ற உலகம் கைநீட்டித் தொட்டுச் சுகங்காணத்துடித்தது.

அன்று.....சந்தித்திருப்பத்தில் அமைந்திருந்த குப்பை மேட்டில் குட்டை நாய்களோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு எச்சிற்பருக்கைகளை இருவரும் பகிர்ந்து கொண்டு பசியை அடக்க முயன்று லேதனையோடு திரும்பிய போதுதான் அந்தக் குரல் அர்த்தம் நிறைந்த ஆதரவோடு அவர்களை அழைத்தது

நீண்ட முகம் அவற்றோடு போட்டி யிட்டாற்போல் கன்னங்களில் சைட்பான்ஸ், முறுக்கி விடப்பட்ட மீசை, நைலோன் சேட், அடர்ந்த நெஞ்சு வெட்ட வெளியாகத் தெரிந்தது.

“ஏ பிள்ளைங்க சாப்பிடல்லியா” அவன் உதட்டில் அசடு வழிந்தது “இ...ல்லை ஒம் நாங்கள் சாப்பிட்டோம்” வனிதா அவனைப் புரிந்து கொண்டு பொய் உரைத்தாள்.

“பொய் சொல்லாதேங்க உங்களுக்கு பசிக்கு நான் ஓட்டல்ல வாங்கித் தாரேன்” அவன் கனிவுக்கு பின்னணியில் ஏதோ இருப்பதை வனிதா

உணர்ந்து விட்டார்கள். பிரியாவோ பிஞ்சு. பிரியாதவள் பசியைப் போக்கிவிடச் சிரித்தாள்.

தாம் தாண்டிவந்த கடின பயணங்கள் இன்றுடன் தீர்ந்து விட்டன என்ற நினைப்பில் பிரியா அவனைத் தொடர்ந்து நடந்தாள். அவள், பின்னால் நடக்கப் போவதை சற்றும் ஊகிக்கவில்லை. கிட்டத் தட்ட பெரிய ஹோட்டல் என்று சொல்லு மளவிற்கு இருந்த அந்த ஹோட்டல் அவர்கள் வயிற்றை நிறைத்தது. வனிதாவுக்கு மனம் நிறைய வில்லை. நன்றி கலந்த பார்வையோடு “உங்களுக்குக் கோடி புண்ணிய முங்க” என்று வனிதா சொன்னபோது” எனக்கு ஒரு புண்ணியமும் வேணும். ஆனால்.....” அவன் பேச்சு தடம் மாறுவதை வனிதா உணர்ந்தாள். விடுவிக்க வழி தெரிய வில்லை. ஒரே பாய்ச்சலில் தங்கையை அலக்காக பிடித்துக் கொண்டு ஓட ஆரம்பித்தாள். அவன் துரத்தினான். அவர்கள் துரத்தப் பட்டனர். அன்று மட்டும் தக்க நேரத்தில் பொலிஸ் ஜீப் அந்த வழியால் வராது போயிருந்தால் அவர்கள் தங்களையே இழந்திருப்பார்கள்.

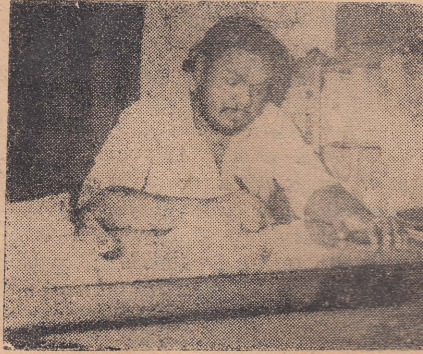
அதைத் தொடர்ந்து ஒரு சில நாட்கள் அதே மீசைக்காரனுக்காக ஒளிந்து ஒளிந்து ஓடினர். இந்நிலை வனிதாவுக்கு உசிதமாகப் படவில்லை. ரிக்கற் எடுக்காமலே ரயில் வண்டி ஏறி எங்காவது போய்விட வேண்டுமென முடிவு எடுத்து அதை செயற்படுத்தியும் விட்டனர். எங்கு செல்வது என அவர்களுக்கே தெரியவில்லை. ஏதோ ஒரு ஸ்டேசனில் இறங்கித் தப்பவும் முடியவில்லை அகப்பட்டுக் கொண்டனர். “ரிக்கட் இல்லாமை ரயிலில்லை வானது பிழை என்று தெரியாதே” ஸ்டேசன் மாஸ்டர் அதட்டலாக கேட்க பிரியா நடுங்கிக் கொண்டு நின்றாள். வனிதாவுக்கு ஒருவித நிம்மதி ஒரு நரகத்திலிருந்து தப்பிப் பிவிட்டோமே என்பதில்.....?

“நீங்கள் பதில் சொல்லாம இருந்தாப் போலே நான் பொலிகிளை குடுக்காம விட மாட்டேன்” ஸ்டேசன் மாஸ்டர் அதட்டினார். ஆனால் அந்த அதட்டலுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைப்பது போல் ஒரு இளைஞன் “இந்தாங்கோ ஐயா காசு இவையனை விட்டுடுங்க” என்றான்.

இப்போது உண்மையில் பிரியாவுக்கும் இந்த உதவியை ஜீரணிக்க முடியவில்லை அவள் குடுகண்ட பூனையல்லவா?

“வேணும் நாங்க பொலிசுக்கே போரோம்” பிரியா குழறினாள். ஆனால் நடந்தது என்ன?

ரிக்கற் காசை பெற்றுக் கொண்ட ஸ்டேசன் மாஸ்டர் ‘நீங்கள் பேசாமல் போங்கோ’ என்று அனுப்பி விட்டார்.

திரு. கலா குமரிநாதன். அவர்கள்.

ஒரு சில கணங்களுக்குள் ரிக்கட் பணத்தைக் கட்டிய இளைஞனையும் காண முடியவில்லை. அவர்கள் அதிசயப்பட்டார்கள், ஆனந்தப்பட்டார்கள்.

ஸ்டேசன் வாசலைக் கடந்து ஒரு நூறு யார் நடந்தால் நகரத்தின் பிரதான வீதி. அதையும் கடந்து அவர்கள் நடந்த போது சூரியன் மேல் திசையில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தான் வெய்யின் வெம்மை அவர்களை வாட்டியது. அவ்வெம்மையைத் தணிக்கத் தன் கையைத்

தலையில் வைத்து தலையைத் திருப்பிய போது, பின்னால் ஒரு நிழல் தொடர்வதைக் கண்டார். வேறு யாரும்ல்ல ரிக்கற் பணம் கொடுத்து உதவிய அதே இளைஞன்தான். பிரதி உபகாரம் கேட்க பின் தொடர்கிறான் என்பதை ஊகிக்கத் தொடங்கும் போதே அவனது குரல் தடம் போட்டது.

“உன்னை பேரென்ன தங்கச்சி” அவன்தான் கேட்டான். “சீ கேட்க வருவது ஏதற்கோ அதற்குள் தங்கச்சியாம்” வனிதா உள்ளத்துள் சீறிக் கொண்டாள். அவள் மனம் அசுர வேகத்தில் திட்டம் போட்டது.

இமை மூடி விழிப்பதற்குள் அவர்கள் அந்த தென்னந்தோப்பிற்குள் ஓடினர். அவனும் துரத்தினான். அவன் மட்டுமல்ல இன்னும் இருவரும் சேர்ந்து.

வயிறுகள் வெறுமையில் வியர்க்க விறுவிறுக்க ஓடினார்கள் இருவர், துரத்தினார்கள் மூவர். வெறிகொண்ட மிருகங்களின் பசியாற வில்லை. இருகலை மான்களும் ஓடி விட்டன அடிபட்டவர்கள் போல் தோல்வியின் விழிம்பில் நின்றார்கள்.

“நடந்த தெல்லாம் நடந்து முடிஞ்சு போச்சு” பிரியா அக்காவை சுய நினைவுக்கு மீட்டாள்.

“நாங்கள் தான் முடியல்லே” விரக்தியின் விளிம்பின் பேச்சிலும் ஒரு திருப்தி வனிதா விடம் தெரிந்து அவள் தங்கையைப் பார்க்காமல் வேறேங்கோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“அக்கா” என்று பிரியா பலமாகக் கத்தியவுடன் “நான் குருடியில்லை உன்னை நல்லாத் தெரியுது. நீ என் கேயோ பார்க்கிறாய்”

தன் செவிப்பறையில் பிரியர் சொன்னது நாராசமாக ஒலித்து வனிதாவுக்கு.

ஊருக்கு புதிதாக வந்தவர்களை இனங்காணு முன்னரே வனிதா முடமாக ஊன்று கோலைப் பிடித்து நடிக்கத் தொடங்கி விட்டாள். பிரியர் குருடாக ஒரு நொடிக்கு ஓராயிரந்தடவை கண்களை இமைப்பதோடு வனிதாவின் கையையும் கெட்டியாகப் பிடித்து நடிக்கத் தொடங்கி விட்டாள்.

இவர்களின் கூட்டு முயற்சி இன்று வரை வெற்றியளித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

தான் வாழ்க்கையில் முடமாகினாலும் தங்கை பிரியா வாழ்வில் கண்ணற்ற குருடாகக் கூடாது என்பதில் முதலில் வனிதா சம்மதிக்கவில்லை. ஆனாலும் அவர்களை உலகத்திலிருந்து காத்துக் கொள்ள வேறு வழி தென்படவில்லையே ஒப்புக் கொண்டாள்.

இப்போது பிரியாவின் வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது வனிதா துடித்தே விட்டாள்.

“நீ குருடில்லை குருடியாகவும் கூடாது” வனிதாவின் கண்கள் ஆரூகப் பெருகியது, பிரியாவும் அழுதாள்.

“நீ அழக்கூடாது” வனிதா பிரியாவின் தாயாகிக் கண்களைத் துடைத்து விட்டாள். ஆயிரமாயிரம் ரூபா கொடுத்தாலும் அனுபவிக்க முடியாத சுகானுபவம் பிரியா அனுபவித்தாள். இப்படி ஒரு சிலநாட்கள் அவர்கள் குருட்டு, முட வாழ்க்கை வாழ்ந்து ஒன்றும் காணவில்லை. வெளியில் இந்த வேஷங்கள் போடுவதால் வெறிப் பார்வைகள் குறைந்து அநுதாபப் பார்வைகள் நிறைந்தது வயிறுகளும் நிறைந்தன.

பஸ்டாண்டில் ஏகப்பட்ட கூட்டம்.

“அக்கா அங்க போவம் நிறையச் சேரும்” பிரியா தமக்கைக்கு காட்டினாள்.

பக்குவமாக மெல்ல மெல்லத்தத்தளித்து நடந்தார்கள். பிரியாவின் இமை வண்டி. எம் போல் பட்ட பட வென்று அடித்துக் கொண்டது. கியூ வரிசையில் சென்று ஒருவர் ஒருவருக்குத் தனித்தனியே “சாமி கால் முடம் கண்ட குருட பிச்சைச் பேர்டுங்க” ஏறக்குறைய கியூ முடியும் தறுவாயில் அவனைக் கண்டாள் பிரியா. அவனே தான் சந்தேகமில்லை.

“அக்கா” என்று இடித்தாள். சொல்ல முடியாமல் வார்த்தைகளை விழுங்கினாள். இப்போது வனிதாவும் கண்டு கொண்டாள், காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

மெதுவாக நழுவிக்கொண்டு தப்பினோம் என்று ஓட்டம் பிடிக்க முன்னரே அவன் பின்னால் வந்து கொண்டிருந்தான்.

தங்கள் நடிப்பிலிருந்து சற்றும் விடுபடாமல் நடந்தனர். பின்தொடர்ந்தான் அவன். பிரதான விதியைக் கடந்து தென்னந் தோப்பையடைந்த போது அவர்கள் ஓட முற்பட்டார்கள். அவன் பிரியாவைப் பிடித்துக் கொண்டான் வனிதாவுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

“அவளை விடு என்ற தங்கச்சியை விடு” வனிதா கத்தினாள்.

“அவசரப் படாதே நான் அவளுக்கு ஒன்றும் செய்ய மாட்டன்”

அவன் தான் பேசினான். அவனின் தீர்க்கமான பார்வை அவன் ஒன்றும் செய்யமாட்டான் போலவே வனிதாவுக்குப் பட்டது அவனது பார்வையில் முன்னைய வெறி இருக்கவில்லை ஒருவித கருணை சுரந்தது.

“பின்னே விடன்” பிரியா குழறினாள்.

“நான் விடுறன் உன்ரை பேர்” வனிதாவைப் பார்த்துக் கேட்டாள். வேறு வழி

யில்லை வனிதா சொல்லி விட்டாள். உடனே பிரியாவின் கையை பிடியிலிருந்து விடுவித்ததோடு தனதுபொக்கற்றிலிருந்த பத்து ரூபாய்த் தானை எடுத்து “இதைக் கொண்டு போய்ச் சாப்பிடுங்கோ”

“வேண்டாம்” வனிதா வாங்க மறுத்தாள். கையைப் பிடித்து பணத்தை திணித்து விட்டு மறைந்து விட்டாள். சிறிது நேரம் இருவரும் ஹிரைத்து நின்றனர். அவர்கள் கடந்து வந்த கரடு முரடான பாதையில் இப்படியொரு உபகாரம் கிடைத்ததால் நிச்சயம் அதற்கு பிரதி உபகாரமாக தமது கற்பை விலைபேசும் உலகில் இவன் செய்த உதவியை மட்டும் எப்படி விதிவிலக்காக்குவது? விதிவிலக்காகத்தானே இருக்கிறது.

[அடுத்த இதழில் இளம் எழுத்தாளர் தாவையூர் காண்டிபன் தொடருவார்]

அட்டையில்.....

அந்த நாளெது?

தென்ற லெல்லாந் தவழ்ந்து வந்து உன்னைத் தழுவிச் செல்லுதே! தென்றல் உன்னைத் தழுவுமபோது உன்னை மறந்து நிற்பதேன்? தென்றல் பெற்ற உரிமையோல எனக்குச் சற்றும் இல்லையே! தென்றல் பெற்ற உரிமையை நீ எனக்கு அளக்கும் நாளெது?

கருங்குழலில் சூட்டும் மலர்கள் பெற்ற பேறும் பெற்றிலேன் புருவம் தீட்டும் கருமைபெற்ற பெருமை தானும் பெற்றிலேன்!!

பருவக்குயிலே! என்றும் உன்தன் அருகில் இருக்கத் துடிக்கிறேன்! தருவதெந்நாள் அந்த உரிமை? பவள இதழில் சொல்லுவாய்!!

= முருகு =

கவியரசுக்கு கவிதாஞ்சலிகள் !

பாடமறந்தது ஏன்?

சுதந்திரத் தமிழினில் சுதந்திரக் கவி
பெய்தோன்—ஒளிர்
புத்துலகத் தமிழ்க் கவியின் பின்னுதித்த
முத்தமிழ்க் கவிஞனே! முக்கனிச் சாறெனப்
பழகு மொழியில் அழகு தமிழை
இளமையுணர்வில் இசைத்தவனே..
கம்படுனோடு வம்பனையும்—காமனையும்
சத்திய ஞான ரசத்தையும் நித்தியத்
தமிழில்
கலந்திசைத்த—கண்ணனின் தாசனே! நின்
கவி மழையில் சிலிர்த்தவர் .கண்களில்
நீர் துளிர்க்க...நீ
கவிதை பாட மறந்தது ஏன்?

—வதனா - தம்பிஐயா—

கண்ணாரின் தாசன்நான்

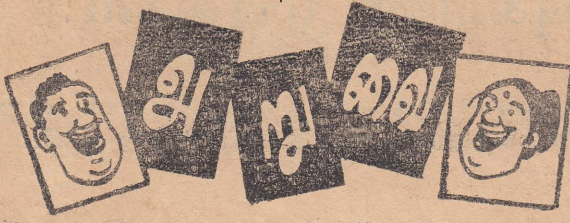
கண்ணனது தாசனாக எண்ணங்கொண்டநீ
பெயரைக்
கண்ணதாசன் எனவாக்கி ஐய!—கவிதை
கண்ணிறையக் கொட்டித் தேக்கி ஐய!
—அந்தக்
கண்ணனது திருவடியில் கண்துயின்ற
வாழ எண்ணிக்
கண்முடி வராசனாக ஐய!—என்னைக்
கண்ணாரின் தாசனாக ஐய!
கவியரசு கம் காணுகின்ற செவிநுகரும்
கவிஇயற்றி
கவிஞரெனப் பெயர்வாங்கி ஐய!—
தமிழரசின்
கவியரசாய்ப் பெயரோங்கி ஐய!—
அந்தப்
புவியரசில் வாழ்பவர்கள் புரிந்து
கொள்ளா உண்மைகளை
கவியரசு கால் வெளிக்காட்டி ஐய!—
சினிமாத்
திரையரசுகின் வழிகாட்டி ஐய!
காலன் உன்னை அழைத்தசெய்தி
வேலையற்றோர் வதந்தியென
கனவினிலே கண்டுகூறி ஐய!—எந்தன்
நினைவினிலே வந்துபாடி ஐய!—அந்தக்
காலம் உடலை அழித்தாலும் களிப்புடனே
நீஎந்தன்
கலைநெஞ்சில் நாதியாகி ஐய!—ஆத்மா
நிலைகொஞ்சும் சோதியாகி ஐய!

— இரத்தின விக்னேஸ்வரன் —

பெரும் பயணம் சென்றாயோ?

எங்கேயோ முன்பிருந்தாய்!
இணைந்தாய் பின் திமுக!
தங்கத் தமிழ்க் கவிதை தந்தாய்
புகழ் பெற்றாய்!
விட்டாய் கழகத்தை!
வெளியேறித் தமிழ்க் கட்சி
தொட்டாய், பிரிந்திட்டாய்!
தொடர்ந்தாய் பல கட்சி!
இந்துமதம்பற்றி எழுதியாய்
அர்த்தமுடன்!
எந்தப் படப்பாட்டை
எடுத்தாலும் உன் தமிழே!
மன்னவன்நீ கவிதையிலே!
'மாங்களியே' சான்றாகும்!
என்னைப் பொறுத்தவரை
இருவடிவம் காண்கின்றேன்!
முன்னர் கழகத்தின்
முடிமன்னன் வடிவொன்று!
பின்னரோ தத்துவத்தின்
பேரரசன் வடிவொன்று!
கண்ணனுக்குத் தாசன்நீ!
கவிதைமலர்த் தோட்டம்நீ!
என்னசொன்னாலும் பா!
எங்குதொட்டாலும் தேன்!
பாரதியைப் பின்தொடர்ந்த
பாரதியின் தாசனைப்போல்
சீருடனே வந்தாயே!
திசைமாறிப் போனதுமேன்?
அமெரிக்கச் சீமையிலே
அருமை விழாக்கண்டதுடன்
எமையும் மறந்தாயோ?
இனி ஏது பாட்டெமக்கு?
படைத்தாய் கவிதையிலே
'பைபிள்'! அதுசொல்ல
இடையிற் 'பெரும் பயணம்'
ஏசுவிடம் சென்றாயோ?
வாழ்வோடும், ஆசைஅலை!
வரவே பிறப்பாகும்!
வாழ்வோ வியாபாரம்!
வருமரணம் செல்வாகும்!
உன்னை நினைக்கையிலே
உயர்பட்டார் சொன்னதுபோல்
எண்ணக் கனவுகட்கோ
எண்ணிக்கை கிடையாது!
தத்துவமே! தேனிசையே!
தமிழ்நாட்டுக் கவியரசே!
முத்தமிழே! உன்பாட்டல்
முழுவதிலும் வாழ்வாயே!

—'கோலேந்தி'

தொழிலாளி: “ம்...அரசாங்கமே கோடிக்கணக்கில் கடன்வாங்கிக்கிட்டு, கவலைப்படாமமேலும், மேலும் வாங்குது. நீங்க என்னடான்னா பத்து ரூபாயை கொடுத்து விட்டு அலட்டிக்கிறீங்களே?”

சிறிப்பையா
எல்ல

அற்புதமான இரவு

ஒரு மூடனுக்கு கல்யாணம் நடந்தது. அன்றிரவு அவன் ஜன்னலைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு விடியும் வரை வெளியிலேயே பார்த்துக்கொண்டு இருந்தான். “அன்றைய இரவு அவன் வாழ்க்கையிலேயே அற்புதமான இரவாக இருக்கும் என்று அவனுடைய தாயார் அவனிடம் ஏற்கனவே சொல்லியிருந்தது தான் காரணம்”! இரவையே பார்த்துக்கொண்டு இரவைக் கழித்தான்.

வாத்து வேட்டை

இரண்டு மூடர்கள் துப்பாக்கியோடு வேட்டைக்குப் போனார்கள். அங்கே ஓரிடத்தில் ஒரு வாத்து நின்று கொண்டிருந்தது. அதைப்பார்த்து ஒருவன் சுட்டான். அந்தப் பறவை அப்படியே கீழே விழுந்து விட்டது உடனே அந்த மூடன் “ஐயோ பாவம், சின்ன வாத்து! நான் சுடப் போய்த்தானே அது செத்தது” என்றான்.

இரண்டாவது மூடன், அவனுக்குப் பின்வருமாறு ஆறுதல் சொன்னான்: “வருந்தாதே! ஒரு வேளை இந்த வாத்து, கீழே விழுந்ததாலே செத்திருக்கக் கூடுமல்லவா!”

ஊயாத்துரை. காரைதி

ஆசிரியர்: “நீ ஏண்டா அடிக்கடி பல்லைக் கடிக்கிறாய்?”

மாணவன்: “இந்தக் காலத்தில் வேற எதைங்க கடிக்க முடியும். ‘வில்’கள் ‘வாசி’யில்லால் போச்சி பாத்தீங்களா?”

முதலாளி: என்னுடைய உன் பாட்டுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கடனைப்பற்றி யோசிக்காம மேலும், மேலும் கடன் கேக்கிறாயே?

சோதிடர்: வாற சித்திரை பத்துக்கிடையில் உமக்கு அந்நிய நாடு பிரயாணம் நிச்சயம்..... பத்திலே வியாழன் பதியை விட்டே கிளம்பப் போகிறான்.....

இளஞன்:- அதுசரி..... கையோடையே அவன் செலவு பணத்தையும் கிளப்புவானே என்று பார்த்துச் சொல்லுங்கோ!

கணவன்: என்ன சங்கதி.....செல்லம் பள்ளிக்கும் போகாமல் பள்ளி கொள்ளுது.....

மனைவி: அது, விடிய விடிய வீடியோ பாத்திட்டு வந்து படுத்திருக்குது... ..இராதிரி ஒரு கட்டணத்திலே மூன்று புதுப்படம் காட்டினவையாம்!

முதியவர்:- இந்தப் படம் “வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும்” என்று தான் எழுதிப் போட்டிருக்கு..... ஆனால், தியேட்டருக்கை எல்லாம் பொடியன் மட்டங்களாய்த்தானே இருக்குதுகள்.....

ஒரு சிறுவன்: வயது வந்தவர்கள் என்றால் நாங்கள் தான் அப்பு..... நீங்கள் வயது பேரனவர்கள் — தெரியுமா?

ஒருவர்: உங்களுடைய பேச்சு பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறதே—பார்த்தீர்களா?

பிரமுகர்: ஆமாம், பார்த்தேன்..... “தாய்க் குலங்களே.....” என்று நான் பேசியது “நாய்க்குலங்களே.....” என்று வந்திருக்கு!

— கதிர்மாணிக்கம்

சிறுகதைப் போட்டிகளின் முடிவுகள்.

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகத்தின் வெள்ளி விழாத் தொடர்பாக அகில இலங்கை ரீதியாக கழகத்தால் நடத்தப் பெற்ற போட்டி முடிவுகள் — 1981.

முதற்பரிசு, ரூபா 100 /-

எழுதியவர் :—

“ மழைத் தூறல்கள் ”

வன்னியூர் அன்ரனி மனோகரன்,
வவுனியா.

இரண்டாம் பரிசு ரூபா 75 /-

எழுதியவர் :—

“ எங்களுக்கும் ஒரு பாடம் ”

எம். எம். நௌஷாத்,
சம்மா ந்துறை.

மூன்றாம் பரிசு ரூபா 50 /-

எழுதியவர் :—

“ போலிப்பூக்கள் ”

திக்குவல்லி கமால்.

பிரசுரிக்கத் தகுந்ததென பாராட்டுப் பெற்ற கதைகள்:—

1. நிஜங்கள்	—	கிரேமா, அத்தியடி, யாழ்ப்பாணம்.
2. வழியும் பழியும்	—	வி. கே. ரவிப்பிரியா, பெரியகல்லாறு, கல்லாறு.
3. பெண்ணே உன்கதி	—	காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன், பேராதனை.
4. சோதனைமேல் சோதனை	—	ம. நடராசா, அடம்பன்.
5. உறவுகள்	—	மன்றூர் மீனா.

“ விடிவெள்ளி ” கே. பி. முத்தையா நினைவாக யாழ். மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களின் ஒன்றியம் அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகள்.

1 வது பரிசு ரூபா 300/- 3 கதைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன.

1. நியாயமான போராட்டங்கள்	—	கோப்பாய் எஸ். சிவம்.
2. பொழுது வெழுத்தது	—	அ. அன்ரனி மனோகரன்.
3. ஒத்தோடத் தெரியாதவன்	—	எஸ். முத்து குணரத்தினம்.

2 வது பரிசு ரூபா 200/- இரண்டு கதைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன.

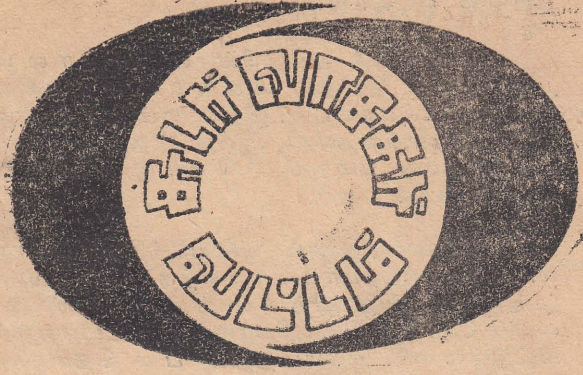
1. ஒரு பிஞ்சு காயாகிறது	—	ஸ்ரீ தேவ காந்தன்.
2. இன உணர்வு	—	செ. குணரத்தினம்.

3 வது பரிசு ரூபா 100/- இரண்டு கதைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன.

1. விழிப்பு	—	காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன்.
2. கரைசேராக் கப்பல்கள்	—	அருண் விஜயராணி.

ரூபா 50/- வீதம் 5 ஆறுதல் பரிசில்கள்.

1. இல்லாதது நிசமாவதில்லை.	—	தேவி பரமலிங்கம்.
2. உவர்த்தரையில் விழும் வித்துக்கள்.	—	புவியன்.
3. வீடு பற்றி எரியும் போது.	—	அன்பு மணி.
4. எரியும் நட்சத்திரங்கள்.	—	தெனியான்.
5. கூலிக்காரர்கள்.	—	தாமரைச்செல்லி.

சுடரின் பணியை விரிவுபடுத்தும் நோக்கத் துடன் நாம் அமைத்திருக்கும் வாசகர் வட்டத்தில் உறுப்பினர்களாக சேர விரும்புவோர் ஒருவருட சந்தா (ரூ. 25-00) தொகையுடன் தங்களை பதிவு செய்து கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு உறுப்பினர்களுக்கும் ஒவ்வொரு இலக்கம் தரப்படும்.

சந்தாத் தொகை அனுப்புவோர் தமது காசுக் கட்டளை அல்லது தபாற் கட்டளையில் 'நிர்வாகி' சிலோன் நியூஸ்பேய்ஸ் லிமிட்டெட் என குறிப்பிடுதல் அவசியமாகும்.

-ஆசிரியர்.

* * * *

அங்கத்தினர்கள்

- இல: 172. செல்வி அமுதா இராமநாதர்
குமுத பவனம்,
அல்வாய் தெற்கு.
- 173: பி. குமாரசாமி
(சட்டத்தரணி)
கரணவாய் தெற்கு,
கரவெட்டி.
174. எஸ். நாகலிங்கமுதலி
(சட்டத்தரணி)
பருத்தித்துறை.
175. கே. முத்துக்குமார்
(சட்டத்தரணி)
மருதடி,
பருத்தித்துறை.
176. திருமதி புவனா ஐயம்பிள்ளை
வித்தியானந்தா கல்லூரி,
முள்ளியவளை.
177. வி. சிங்காரவேலு
A. G. A.
முல்லைத்தீவு.

178. எம். சி. மகாலிங்கம்
அனந்தர் புளியங்குளம்,
புளியங்குளம்.
179. சு. சீவரத்தினம்
அனந்தர் புளியங்குளம்,
புளியங்குளம்.
180. றி. வல்லிபுரம்பிள்ளை
புல்மோட்டை.
181. சு. அருளப்பு
3 ஆம் வட்டாரம்,
நிலாவெளி.
182. ஏ. சுரேஸ்.
E. 89, நியு கம்பளை ரோட்,
பேராதனை.
183. எஸ். நாதன் ஐயர்.
பிள்ளையார் கோவில்,
நிலாவெளி.
184. கே. சண்முகநாதன்.
6, இராஜ வீதி,
நல்லூர்.
185. வி. பொன்னுசாமி
457, கே. கே. எஸ் வீதி,
கோண்டாவில்.
186. எஸ். முரளிதரன்
241, திருமலை வீதி,
கண்டி.
187. பாலிப்போடி பரமேஸ்வரி
உதயன் மூலை வீதி,
சித்தாண்டி.
முறக்கொட்டாஞ்சேனை.
188. மு. பாலசிங்கம்
2 - ம் வட்டாரம்,
முள்ளியவளை.
189. வ. இராசரத்தினம்
3 ம் வட்டாரம்,
முள்ளியவளை.
190. கா. சிவசிதம்பரம்
ஆரம்ப நீதிமன்றம்,
முல்லைத்தீவு.

ஓர் மலையக இதயத்தின் ஏக்கம்!

தோட்ட தொழிலாளர்க்கு சகல விதமான வசதிகளையும் செய்து உள்ளதாக, பல கூட்டங்களிலும், வெளி நாடுகளிலும் பேசி வருகின்றார் திரு. தொண்டமான்.

அப்படி பேசுபவர் ஏன் இந்த தோட்ட தொழிலாளருக்கு, 70 ரூபா சம்பள உயர்வை அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி வாங்கி கொடுக்க முடியாது. அரசாங்க, எம். பி. களோடும், பிரதமரோடும் ஜனாதிபதியோடும், உறவாடும் இயருக்கு இதைமட்டும் ஏன் செய்ய முடியாது?

இந்தச் சம்பள உயர்வை கேட்டால் மந்திரி சபையை விட்டு வெளியில் அனுப்பி விடுவார்கள் என்ற பயமா? இதுவரையில் எத்தனையோ, தொழிற் சங்கங்கள், இந்த 70. ரூபா சம்பள உயர்வு தோட்ட தொழிலாளிக்கும் வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திடம் போராடி வருகின்றன அடையாள வேலை நிறுத்தங்களும் செய்து வருகின்றன.

ஆனால் இந்த தொழிலாளர் திலகமோ, அரசிடம், 70 ரூபா சம்பள உயர்வு தோட்ட தொழிலாளிக்கும் வேண்டும் என்று இதுவரையில் கேட்டது கிடையாது. இதுதான் தோட்ட தொழிலாளர்க்கு இவர் செய்யும் வசதியா?

M. T. ராஜா. எல்ல,

நெமோறன் பேட்டி உணர்ச்சி வேட்டு

ஐப்பசிமாத சுடரில் இடம் பெற்ற அத்தனை அம்சங்களும் பாராட்டுதற்குரியனவே. வளவன் அவர்களின் "சுமைதாங்கிகள்" சிறுகதையில் வரும் முனுசாமியின் பாத்திரத்தில் இன்றும் பலர் அதே முனிஸ்வரன் வீதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழர் பண்பாட்டில் "சங்கு" எத்தனை பிரதான பொருள் என்பதை, நினைவுறுத்துகின்றார் திரு. பொன். பூலோகசிங்கம். தமிழ் நாடு காமராஜ் காங்கிரஸ் தலைவர். திரு. ப. நெடுமாறன் அவர்களின் பேட்டி தமிழீழ மக்களுக்கு ஒரு பல்சுவை விருந்துமட்டுமல்ல, விடுதலைப் பாதைக்கும் ஓர் உணர்ச்சிவேட்டு. இது மட்டுமல்ல, சிறுகதைகள், அறுவை, கவிதை போன்றவையும் சுடரின் தரத்தை, மென்மேலும் மெருகேற்றுகின்றன. இதேபோல் என்றும் சுடர் விட்டு பிரகாசித்தபடியே வெளிவர வேண்டுகிறேன்.

வி. ஆர். தங்கவேல், அச்சுவேலி வுடக்கு,

மலைநாட்டுத் தமிழரின் எதிர்காலம், முன்பைவிட மேலும் கொடுமையாகிக் கொண்டே வருகிறது. இதில் முன்னைய க. க ஆட்சிக்காலத்தைவிட, இந்த "தார்மீக" அரசில் தான் மேலும் "கொடுமை"களை அனுபவிக்கின்றனர்.

எதிர்காலத்திலும் மலையகத்தில் தொழிலாளர் சுதந்திரமாக வாழ எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் அரசுடன் சேர்ந்து தொழிலாளரை நட்டாற்றில் விட்டுள்ளனர். மலையகத்தின் பல தொகுதிகளைச் சேர்ந்த எம். பிக்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஆதரவுடன் பதவிக்கு வந்தவர்கள் தான். அவர்களே இன்று தமிழ் தொழிலாளரை தாக்குவதற்கு உடந்தையாக இருக்கின்றனர். இந்த நேரத்தில் தொழிலாளர் தன்மானமுடன் வாழ வேண்டும். இல்லையேல் அந்தியுடன் போராடி மடியவேண்டும். கோழைகளாய் உயிருக்குப் பயந்து ஓடுவதை விட வீரமரணம் மேல் அல்லவா?

ஓர் அமைதியும்.

சுடரே நீ வாழ்க!

தமிழினத்தின் பசி தீர்க்க
தமிழ்ப் பணியாய் நீ உதவும்
அமிழ் தள்ள நின் குணத்தை
அறிவேனோ அருள் சுடரே!

காலமாய் வெள்ள மதில்
கரை புரளும் உன் புகழை
சீலமாய்ச் சிறியேனும்
செப்புகின் நேன் நீ வாழ்க!

செல்வி வசந்தினி சிவசுப்பிரமணியம்.
எல்லை வீதி, மட்டக்களப்பு.

"தாவி ஓடி வா"

கவிஞர் 'ஊடாடியின்' "தமிழ்ணங்கே!" கவிதை மற்றும் சிறுகதைகள் அத்தனையும் மிக்க நன்று. பாராட்டுக்கள். 'கரிகாலன்' அவர்களின் பதில்களால் கண்படப் போகின்றது. நையாண்டியும், நகைச்சுவையுமாய்..... அத்தனையும் உண்மையே. சுவை குன்றாமல் எம்மிடையே தவழும் இம்மாத சுடரில் ஓர் குறை. எங்கே..... 'அரி' அண்ணரின் அரசியல் அதிர்வேட்டுக்கள்...? 'கரிகாலன்' அவர்களின் பதில்களுக்கு நான் சளைத்தவனல்ல என்பதுபோல் அச்சமின்றி அள்ளி வீசும் அதிர் வெடிகள் மறைந்த மாயமென்ன?

தவிக்க விட்டு தாமதமாய் வந்து தொலைக்காமல் தாவி ஓடி வா சுடரே!

செல்வி கங்கா - மங்கை, சரசாலை,

“மில்க்வைற் நீல சோப்”

திருப்திகரமான சலவைக்கும்; பளிச்
சிரும் வெண்மைக்கும் சிறந்த

“மில்க்வைற் நீல சோப்பை”

வாங்கி உபயோகியுங்கள் மில்க்வைற்
நீலசோப் மேலுறைகள் 10 அல்லது பார்
சோப் உறை 2 அல்லது சலவைப் பவுடர்
உறை 2 அனுப்பி 1962-ம் ஆண்டிற்குரிய
“புதிய கலண்டரைப்” பெற்றுக் கொள்
ளுங்கள். மேலுறைகளை சேகரியுங்கள்

“மில்க்வைற்”

த. பெ. எண் 77

யாழ்ப்பாணம்.

“சுடர்” நண்பர் வட்டம்

சுடர் வட்டம் மூலம்
இலக்கிய நண்பர்—நண்பி
களுடன் தொடர்பு
கொள்ள விரும்புபவர்கள்
கீழ்க்காணும் விவரத்தை
அஞ்சலட்டையில் ஒட்டி
அனுப்பி வைக்கலாம்.
தெளிவான விவரத்து
துடன் தங்கள் பொழுது
போக்கு விபரக்குறிப்பு
கூடல் அஞ்சலட்டையில்
மட்டுமே அனுப்பிவைக்க
வேண்டும்.

சுடர் நண்பர் வட்டம்

194ஏ, பண்டாரநாயக்க வீதி,

கொழும்பு — 12.

‘சுடர்’ சந்தா விபரம்

ஆறு திங்கள் — 13-00

ஒரு ஆண்டு — 25-00

(தபாற்செலவு உட்பட)

நிர்வாகி அவர்கட்கு,

இத்துடன் அரை/ஒரு வருட சந்தா தொகையான
ரூபா.க்கான மணி ஒடர்/போஸ்டல் ஒடரை அனுப்பி
வைக்கிறேன். என்கையும் சந்தாதாரராக சேர்த்துக்
கொள்ளும்படி வேண்டுகிறேன்.

முழுப்பெயர்:

விலாசம்:

நிர்வாகி,
சிலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் லிமிட்டெட்,
194ஏ, பண்டாரநாயக்க வீதி,
கொழும்பு—12.

பிரவுண்சன் கோய்பி

இது 100% கலப்பற்றது; சுத்தமானது
என்பதற்கு உத்தரவாதம் உண்டு.

நகரங்களின்
சிறந்த
கடைகளில்
விற்பனையாகிறது

விற்பனை ஸ்தலங்களுக்கு:

பிரவுண்சன்
இண்டஸ்ட்ரிஸ்

80-4/1 பிறைஸ் பிளேஸ்,
கொழும்பு-12.

தொலைபேசி: 27197

இச்சங்கீதக் 194 ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை கொழும்பு-12இல் உள்ள
சிலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் லிமிட்டெட்டாரால் அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டது.